

DRIV: Student house's future is uncertain. Contract expires in 2012.

SIDE 4

FLY MED UiT: Det lønner seg å fly med UiT. Flygerutdanningen planlegger å skaffe flere fly.

SIDE 9

PUSHWAGNER: Pushwagner-feber i Tromsø! Filmpremiere, kunstutstilling og personlig intervju med regissøren.

SIDE 22-23, 31

MØT UTROPISTENE: Møt folka bak Utropia. Vi har laget morsomme portretintervjuer.

SIDE 12-13

Student- leder kritisert

side 8

Kultur: Må ha det, bare må ha det

leder

Studenter ved UiT er ofte opptatt av kultur og sosiale begivenheter. Samfunns- og nyhetsinteresse er dessverre vanskeligere å spore. Hva er grunnen?

Blar du igjennom en utgave av Utopia, ser du hvor mye kulturstoff som fyller sidene. Frivillige journalister går gjerne på konserter, kino, teater eller andre happenings for å skrive en anmeldelse. Men å verve frivillige til å skrive om politikk eller andre saklige nyheter, er mye vanskeligere.

Den personlige meningen er lettere å forholde seg til. Den personlige opplevelsen av et teaterstykke eller en konsert ligger der, tilgjengelig og aktuell. Men angår ikke politiske begivenheter i lokalmiljøet og forsknings- og utdanningspolitiske spørsmål studentene like mye? Griper ikke slike avgjørelser inn i studentenes hverdag på samme personlige måte?

Nei, de gjør jo ikke det.

Studenter, både ved UiT og i resten av landet, er bortskjemte på rettigheter og gode politiske og økonomiske ordninger. Vi klager over at Lånekassen ikke gir oss nok penger til frossenpizza og konsertbilletter, men kast et blikk over landegrensene så oppdager du at 4000 gratiskroner i måneden ikke er så verst. Mye av disse pengene går til underholdning og kulturaktiviteter.

Hva er vitsen å engasjere seg så lenge forholdene er gode nok?

Hva betyr det at den russiske utenriksministeren Sergej Lavrov kansellerer 12.okobers æresdoktorat-seremoni ved UiT? Og det rett etter at den norske kystvakten arresterer en russisk fisketråler ved Svalbard? Er slike storpoltiske spekulasjoner overhodet interessante? Har det politiske spillet såpass innvirkning at vi gidder å bry oss?

Nei, det ser ikke sånn ut.

For at studentavisa Utopia skal fungere som et opplysende organ og en spennende avis, må vi ha både kultur og politiske nyheter. Da kreves det selvfølgelig at vi har frivillige journalister som skriver for oss og er opptatt av det som skjer rundt på universitetet. Slik det er i dag, mangler vi engasjerte nyhetsjournalister. Hva skal til for at du engasjerer deg nok til å skrive om det?

TARJEI TVEDTEN

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for god pressekikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
TARJEI TVEDTEN
TARJEI@UTROPIA.NO

LAYOUT:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
BARBARA LESZ
KULTUR@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

POLITISK REDAKTØR:
STEWART HÅSETH
COFFEE@UTROPIA.NO

Of peaceful and Conflictual S

CHRIS EKENE MBAH
2011 MPCT STUDENT
FOTO: PRESSE

Hope you are doing great, Francis? Yes, I am, and you? Of course am doing great. Just reading my books and sometimes, looking forward to Friday night. Tromsø comes alive every Friday. Sometimes tough, I get caught up with fears. Fear? Oh!, you mean you have not gotten over your coldphobia? Wait till winter. Who is talking about cold here? I just told you am doing great, cold or no cold. Something worse than cold has left me puzzled. Well, just be at peace with yourself. Talking about peace, have you wondered why our continent Africa, is riddled with so much conflict while Europe, particularly Scandinavian states and more precisely Norway is peaceful in spite of the challenges from Breivik lately? Well, I have been thinking about that. Who is Breivik by the way? You mean you don't know that man? He is the heartless man that took the lives of some future leaders of Norway. But of course, Norway has emerged stronger; never allowing the madness of one man in his quest for "Europe for Europeans" shatter their well cherished values and tradition - Peace and democracy. I think he is a disciple of Samuel Huntington? That name sounds familiar. He is the historical scholar whose "clash of civilization" has found solace and confirmed in many disastrous events this century. You mean he is also a dooms day prophet? I never said that. In any case, let's not lose track of our discussion.

But of course, Norway has emerged stronger; never allowing the madness of one man in his quest for "Europe for Europeans" shatter their well cherished values and tradition - Peace and democracy

Sometimes, I feel like bringing all African leaders together, smack their buttocks for failing in their duties to Africans. For how long are we going to go through this conflict? While the likes of Ghaddafi has succeeded in rubbishing the Northern axis with his sit-tight rule which culminated in the avoidable conflict, the West Africa axis is boiling internally but has not yet attracted international attention apart from Cote D'Ivoire recently which already is a closed case. The case of East and Central Africa is more tragic; droughts, famine, leaders and rebels competing for space; all in one region. Are

we not tired of this vicious circle of conflict? Can't we move to virtuous circle of peace and development?

You sound angry. Angry is an understatement. I am boiling but helpless. Well, it's quite unfortunate. We have become synonymous with everything bad - backward, destructive, decaying and retrogressive. I hate to agree with scholars that labeled Africa a dark continent but what is happening in Africa has persistently confirmed that assertion. Imagine my lecturer, Vambheim during a speech on Ghandi's Peace Day saying that it seems that the whole world has given up on sub Saharan Africa? I was almost in tears. I don't really blame him for such statement. He is coming from an environment that knows no conflict since World War II. And come to think of it, he is right. I feel you brother. Indeed, what is happening in our continent deserves some attention. We need to look inward for solutions.

Look at the situation in Libya, Egypt, Somalia, Ethiopia, Somalia, Eritrea and Nigeria. Every time you listen to BBC, it's either sporadic shooting in the North of Africa, boko haram

The case of East and Central Africa is more tragic; droughts, famine, leaders and rebels competing for space; all in one region. Are we not tired of this vicious circle of conflict? Can't we move to virtuous circle of peace and development?

bombing in the West, droughts and famine in the East and Central while the rebels are also holding sway? Our leaders have really failed us. Now, you get my point. Our leaders are only interested in their own self-aggrandizement than providing qualitative leadership that surely would translate to more sustainable development and peace. Also, power intoxicates them so much that the idea of relinquishing power is never contemplated, rather the constitution is modified continuously to keep them there or even pass mantle of leadership to their sons and cronies. It doesn't really matter to them how long or deep our continent is plunged into conflicts and civil strife. They have successfully criminalized states and use the lean resources available for their own selfish ends. You are really angry. Yes, I am but am even getting confused in addition.

På tide av Jonas Larsen

es... Students Conversation

Ghadaffi for example I was told lately started well(?); that he adopted a well-informed welfaristic policies to improve the lots of his people. Who said so? Gilbert, a second year Peace student whose thesis is based on the legal interpretation of Superpowers involvement in Libya crisis. Even if Gilbert is right, must Ghadaffi die in office? What has happened to the concept of continuity in government and governance? Ghadaffi feels he is the only one that can keep European incursion in Libya at bay. Now that same Europeans have aided the rebels to send him packing. What I am practically scared of now is the second economic scrabble that might go on in Libya when the new government settles down to work. Two main Europeans countries, among others, intervened to save the casualization of Libyans but whether they accept or not, they have economic interest at the back of their mind. You can't expect the likes of France and Italy to invest so much in that war and hands up; peace at last. Lie! Agreement has to be signed and oil largesse shared. Cased closed and Libya live happily thereafter. Are you a prophet? No, well yes, but not like Huntington. The next months will prove me right or wrong.

You can't expect the likes of France and Italy to invest so much in that war and hands up; peace at last. Lie! Agreement has to be signed and oil largesse shared. Cased closed and Libya live happily thereafter.

Even in the sub Saharan Africa, particularly in Nigeria, those brigands are threatening from the North. Who are the brigands again? The boko haram boys of course. Agreed that so many things are wrong with the Nigerian state but has there been anywhere in the world sustainable peace has been planted by violence approach? Agreed that they have genuine reasons to be frustrated with the government which am sure every sane Nigeria is, is that enough reasons to start setting off bombs in strategic places in the country, threatening our nascent democracy? My fear is that the military should not come back in the name of "putting things right" and subject Nigerians to another round of endless transition programme.

God, where have we gone wrong? My dear, remove God from the affairs of men. That's blasphemy. I will say it again and again. Please, remove God from the affairs of men. God has endowed our continent with rich human and natural resources to be used for the welfare of

His people to His honour and glory. Why didn't He endow us with good leaders if he wants those resources to be put to good use instead of being used as a source of discord, divisions and ultimately conflict and wars? I just told you God endowed us with good human resources. I guess the problem is that the bad has triumphed over the good for too long. Better still, our leaders know what is good but since personal interest overrides national interest in their thinking, we have mostly taking the path to hell. That is why I told you I want to smack them if I have the opportunity but I may never have it.

In any case, I will never accept this present situation as our final phase. I want us to get things right in our continent. I want us to adopt the best possible and practical measures to institutionalize democracy, peace and development in all states in Africa. It would only take round pegs in round holes to get things right. Yes, I agree with you. Development and peace does not exist in a vacuum. You have to create the condition for both to triumph. Imagine Norway? What happened to Norway? The country is good model for peace and development. You want African states to be copy-cats? No, no, no! Just learn and apply how they have been able to sustain their democracy and peace for decades. They "rest" we can live for them. What are the 'rest'? Don't ask me. Have you not been in Tromsø? Has it not been everyman for himself and God for us all? Oh, now I know where you are driving at. Well, I quite agree with you. We can actually hold onto our communal life while we sharpen our democratic framework and search for peace.

The present crops of leaders are dragging the continent further into a pit of conflict, poverty and insecurity; living us at the mercy of IMF and World Bank's aids which is worse than AIDS epidemic.

Someday, I am sure the right leaders will emerge to take Africa to greater heights. And that would come soon. The present crops of leaders are dragging the continent further into a pit of conflict, poverty and insecurity; living us at the mercy of IMF and World Bank's aids which is worse than AIDS epidemic. That reminds me; have you taking time to study the statistics of human right abuses in Africa? Not really, except as related to conflict escalations. Both are two sides of a coin. Yes, but human right abuses as arising from conflict is just one side of the story. Now ...

Nyhetsutdrag

Underskriftskampanje for flere studentboliger

Leder av Norsk studentorganisasjon (NSO), Kim O Kantardjiev: I høst har over 15 000 studenter vært registrert på ventelisten for studentbolig. Norsk studentorganisasjon leverte 6537 signaturer til Forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland. Underskriftskampanje krever flere studentboliger. Alle som bidro til kampanje underskrev følgende: "Jeg ønsker at de skal bygge flere studentboliger." Kampanjen ble gitt navnet "I kø for boliger-2011" og ble organisert i august og september av NSO. Kravene til studentene er følgende:

Det skal årlig bygges minimum 1500 nye studentboliger, og staten skal ta halvparten av bygge-kostnadene. I dag tar studentene 2/3

- At flere enn 6500 studenter har signert krav om at det årlig må bygges 1500 nye studentboliger, bør være et kraftig signal til regjeringen at tempoet i studentboligbyggingen må opp, sier leder i NSO Kim Kantardjiev.

Farlige drikker

Institutt for klinisk odontologi, UiT : Helsefak har vist på Forskningstorget hva syreskader kan gjøre med tennene. Iris Monsen, tannpleie-student fra Institutt for klinisk odontologi ved Helsefak, ga publikum en mulighet til å dryppe syre på isoportenner for å se hvordan det gjør skade til tennene våre. Publikum var blant annet fortalt at eplejuice er noe av det verste for tannemaljen. Se syretabell:

pH på lavere enn 5,5 gir syreskader på tenner

- Vann: 6,0
- Kaffe : 5,50
- Cola light: 2,80
- Pepsi Max: 2,75
- Coca cola: 2,6
- Appelsinjuice: 3,70
- Eplejuice: 3,20
- Red Bull: 2,60
- Pepsi: 2,40
- Imsdal: 7,10
- Earl Grey: 5,00
- Nestea Peach: 3,70
- Kuli Eple: 2,80
- Solo: 3,55
- Farris Blå: 5,5

Pasienter some medisinske objekter

Kari Agledahl, Doktorgradsstipendiat fra Det helsevitenskapelige fakultet skulle synliggjøre hvordan legene håndterer moralske verdier. Avhandlingen viser at leger, uavhengig av deres alder og kjønn, ikke fokuserer på pasientenes personlige bekymringer.

- Jeg ønsker ikke å kritisere legene. Det er noen umulige idealer de har å leve opp til, og de ønsker oppriktig å hjelpe pasientene sine. De er både høflige og vennlige, men de bryr seg ikke om hva pasientene egentlig forteller. Alt de er interessert i er det medisinske, og det viser også oppfølgingsspørsmålene de kommer med, sier Agledahl. Du kan lese mer om saken på Det helsevitenskapelige fakultetets nettsiden.

Utropiafor

30 år siden

USA-imperialismens viktigste støttespiller i Araberverdenen - Anwar Sadat er død. Eit supplement til vestens nekrolog. Gravferda til den drepte statssjefen i Egypt vart ei merkelig forestilling. Medan bare tre av dei 21 arabiske land var til stades, var til gjengjeld heile den imperialistiske verda til overmål godt representert, m.a. med opptil fleire tidlegare amerikanske presidentar og fredsdua Begin.

10 år siden

Enkelte vurderer radikal kjønnskvotering ved universitetet, blant andre rektorkandidat og styremedlem Jarle Aarbakke. Også det kan sette til side prinsippet om et universitet som en produsent av kvalitativ kunnskap ... Gjennom et slikt virkemiddel kan universitetet komme til å godkjenne at en faglig dårligere professor kan få en stilling fremfor en dyktigere og bedre.

Debating Driv's future

Driv, the northernmost student house in the world and focal point of many a student's life in Tromsø might move out of the present locations in two years' time as its contract is due to expire next fall.

LYONEL PERABO
PHOTO: KATARZYNA MIKO

That is what Morten Markussen, manager of the Driv, told Utopia in a telephone interview conducted on the 4th of October. He also agreed to tell Utopia more about the famed student house prospects.

According to him, the leasing contract, signed between the Driv and the Pellerin and Skarven real estate company will indeed expire in June 2012, twelve years after having been signed. As in any such situation, the renter will either have to renew it or find another place to move in. While resuming the contract might appear to be the most logical move for SITØ, Driv's owner, doing so would also imply some changes to the current formula such as renovating the building and potentially insulating it anew. Both tasks would prove to be costly and arduous, considering the fact that the centenary building has been registered as culturally significant.

New possible locations

As a result, SITØ, Driv's owner, has been considering for some time changing the location of the house. Several ideas have been advanced including one involving moving Driv to the campus (with the Old Bodega and the Auditorium Maximum as a core) and another focusing on the possibility of using the Kulturhuset facilities. According to Markussen, both of the options have been ruled out by now. The focus is now on the option to move the student house into the old Mack Brewery's building which should be rendered leasable after the beer production has been moved to Nordkjosbotn in October of 2012.

The building, partially owned by Mack and Eidendomsspar, a real estate company, would be a good alternative according to Markussen. He stresses the fact that the option is seriously considered among SITØ executives.

"We're working with it, they gave us positive feedback, said Markussen

If Driv moves to Mack it could be ready to operate in two year's time, most likely between fall and Christmas 2013. If such a decision is made, the current contract could be extended for two more years thus giving time for the Driv to continue its activities while preparing the new buildings. If planned well, the moving of Driv's furniture would take no more than a couple of weeks at max, said Markussen. The student house should therefore not have to close for an extended period of time if moved to Mack's.

The question of the costs of moving has not yet been addressed as the decision of moving or not is yet to be made. Such a decision should happen sometime between now and Christmas and the SITØ board would only proceed to vote after receiving a preliminary report from Driv's board.

New place, new opportunities

If moved to Mack's, Driv has rather ambitious plans. It wants to move the Studensammefunnet office and operational base into the new building, thereby offering the new facilities' use to the diverse student society clubs. According to Markussen, there could be up to 3-4 rehearsal rooms in the new building with a new key system that would render them accessible 24/7. The idea behind such a move would be to make the potential new Driv a lively place which would be used as a base for a whole new range of activities and events. Despite

If Driv moves, it would not be an easy move. The building has its own soul.

the fact that the association with the student society is still on the drawing board, Markussen is confident. "We're having a good dialog with them".

Feelings for the old house

The fact that Driv might leave Søndre Toldbodgata is now known to many and some have expressed their fears to see the student house depart from a building that has become an icon of Tromsø's nightlife. Driv's board is certainly aware of this feeling.

"Lots of people have feelings for the building and the location. If we were to move it would not be an easy move. But

if we move it would for a better place, states Markussen, going as far as saying that the building "has its own soul".

Regardless of if Driv will depart or not from the famed Søndre Toldbodgata building, change definitely seems to be in the air. In the coming weeks we will most likely know more about what the future holds for Tromsø's most famed venue, whatever the final outcome will be. As Markussen ends our conversation, "Better thinking big" seems to be his motto. He and many a committed person definitely have high hopes for Driv's future.

Vi trenger DEG!

FOTO: BJARTE AARMO LUND

▲ **Gode eksempler:** Daniel Sør Dahl, leder i Studentrådet, Esben Hoås Rygg, styreleder Studenthuset Driv, Martin Søby president i Studentsamfunnet og Tarjei Tvedten ansvarlig redaktør i Utopia.

UiT er samarbeidspartner med TV-aksjonen NRK Norsk Folkehjelp. Gjennom dette samarbeidet, oppfordrer ledere av studentorganisasjoner sine medlemmer om å bidra som bøssebærere.

MAGDALENA BUDINOVA

UiT er samarbeidspartner med TV-aksjonen NRK Norsk Folkehjelp. Gjennom dette samarbeidet, oppfordrer ledere av studentorganisasjoner sine medlemmer om å bidra som bøssebærere.

Hva blir pengene brukt til? Hver eneste dag drepes og lemlestes uskyldige mennesker av miner- og klasevåpen. Dette er en forferdelig trussel for menneskene som bor i disse områdene og det må kjempes mot.

Norsk Folkehjelp driver med uskadeliggjøring av miner og klasebomber på daglig basis. Når Norsk Folkehjelp rydder en mine, er den borte for alltid, og det er dette pengene fra årets TV-aksjon skal gå til.

Verdens største dugnad

TV-aksjonen har vært gjennomført hver høst siden 1974 og er blitt en institusjon og en tradisjon i Norge. Aksjonen er verdens største innsamlingsaksjon målt i innsamlede midler per hode og antall deltakere. Hvert år jobber 7000 frivillige landet rundt med organiseringen av innsamling i sine kommuner. Målet er å få 100.000 bøssebærere til å besøke 2 millioner husstander i Norge i løpet av to

timer - denne søndagen i oktober.

Din hjelp skal forbedre horrorsituasjonen

Å bli bøssebærer tar kun 2 timer av din tid og kan redde mange liv. Pengene bøssebærere får, utgjør en enorm forskjell. For bare 200 kroner kan Norsk Folkehjelp rydde 10 kvadratmeter fri for miner og klasebomber.

Miner og klasebomber utgjør en daglig risiko og hindrer utvikling i mer enn 70 land globalt. Barn og voksne dør hver dag som følge av udetonerte blindgjengere eller miner. Norsk Folkehjelp rydder eskplosiver i 15 land. De gjør hverdagen trygg for de som lever i frykten for å miste sine barn eller egne liv.

Frivillige trengs!

TV-aksjonen trenger 7000 frivillige som skal mobilisere 100 000 bøssebærere og avvikle TV-aksjonen i sitt nærmiljø. Tilstedeværelsen av både frivillige og bøssebærere er viktig. Uten dem vil kampanjen aldri lykkes.

Det viktigste med hele aksjonen er derfor å oppmuntre folk, som uten frykt og fordommer er villige til å gå og spørre andre mennesker for pengestøtte. Folk er ofte skeptiske til å gi bort finansielle eiendeler. Derfor er det viktig at bøsse-

bærere er godt motiverte og vil være en del av aksjonen.

Utopia har stilt flere avgjørende spørsmål om aksjonen til Daniel Sør Dahl, lederen av Studentrådet.

Hvorfor støtter du denne kampanjen?

-Jeg støtter denne aksjonen fordi den setter fokus på en viktig utfordring som rammer mange uskyldige mennesker i forskjellige deler av verden.

Hvordan skal du oppfordre dine studenter til å bli bøssebærere?

-Vi ønsker å nå ut til så mange som mulig gjennom de kanalene vi har tilgjengelig, som foreksempel Utopia og Studentparlamentet. Det er viktig å poengtere at vi jobber tett sammen med Norsk Folkehjelp for å sette fokus på årets tv-aksjon. Vi håper at de som leser dette kan tipse venner og bekjente og oppfordre dem til å stille opp som bøssebærere.

Føler du at det generelt er mye initiativ hos UiT studenter å engasjere seg i slike typer kampanje?

-Studentene ved UiT viser gang på gang at de stiller opp når det trengs, lokalt kan vi vise til den utstrakte frivillighets-

kulturen vi har på Driv og i flere andre organisasjoner.

På det internasjonale planet kan vi vise til både SAIH, Amnesty og FN-Studentene som jobber med å sette fokus på solidaritet året rundt.

Føler du deg personlig involvert i kampanjen? Bortsett fra å oppfrodre studentene.

-Jeg har jobbet sammen med Norsk Folkehjelp i samarbeid med NHO med å hjelpe til å legge til rette for næringslivs-stafetten som har blitt en stor suksess, takket være flinke folk i NHO Troms, lokalt næringsliv og UiT. Det er viktig å være med å bidra for å hjelpe de som har det verre enn oss her i Norge, dette er noe studentene i Tromsø er veldig flinke til.

Vil du bidra til en god ting?

Utopia er stolt over å kunne bidra til å spre ordet om den viktige TV-aksjonen. Om du er interessert i å bli bøssebærer og engasjere deg i noe viktig, sjekk www.blimed.no. Der kan du lese mer om hele aksjonen. Sist men ikke minst kan du melde deg som frivillig der! Glem ikke at den høstens viktigste søndagstur skjer 23. oktober!

Den akademiske scene på campus

Akademisk Kvarter

Kvinnemiddagen 2011 det er stabelen 13. oktober på
condictorek. Den formidles av den arrangerte i Kristian-
sand, Oslo. Trendlinjen stagnerer og Bergen med stor
suksess. No kommer den til Trondheim

plannede forening
Elevrådet i Oslo er i tillegg til
Årsmøtet i Bergen 13. oktober 2011
et viktig punkt på den akademiske
scenen. Det er en viktig del av
den akademiske scene som fore-
går i Bergen med Bergen
akademisk kvartier som en del av
den akademiske scene.

Den akademiske scene er en del av
den akademiske scene som fore-
går i Bergen med Bergen
akademisk kvartier som en del av
den akademiske scene. Det er en
viktig del av den akademiske
scene som foregår i Bergen med
Bergen akademisk kvartier som en
del av den akademiske scene.

Den akademiske scene er en del av
den akademiske scene som fore-
går i Bergen med Bergen
akademisk kvartier som en del av
den akademiske scene. Det er en
viktig del av den akademiske
scene som foregår i Bergen med
Bergen akademisk kvartier som en
del av den akademiske scene.

Den akademiske scene er en del av
den akademiske scene som fore-
går i Bergen med Bergen
akademisk kvartier som en del av
den akademiske scene. Det er en
viktig del av den akademiske
scene som foregår i Bergen med
Bergen akademisk kvartier som en
del av den akademiske scene.

▲ Ingrid Gerhardsen, leder av START UiT, arrangøren bak kvinnermiddagen.

Kun kvinner!

Kvinnemiddagen 2011 går av stabelen 13. oktober på Scandic hotell. Den har allerede blitt arrangert i Kristiansand, Oslo, Trondheim, Stavanger og Bergen med stor suksess. Nå kommer den til Tromsø!

MAGDALÉNA BUDINOVÁ
FOTO: BJARTE AARMO LUND

Kvinnemiddagen er en middag som gir deg mulighet til å møte inspirerende kvinner som har gjort det bra i næringslivet, og der du kan danne et nettverk med de øverste kvinnelige lederne i Troms.

Studentorganisasjonen Start, arrangøren bak Kvinnemiddagen, er veldig spent på hvordan de kvinnelige studentene ved UiT vil ta i mot dette arrangementet. De håper selvfølgelig på stor pågang de neste dagene.

Ved å være med på kvinnemiddagen støtter du også Kreftforeningens Rosa Sløyfe-aksjon. 10 % av overskuddet vil gå direkte til Kreftforeningen som i disse dager bruker mye av sine krefter på å promotere "Rosa Oktober"

Hva kan du glede deg til?

Kvinnemiddagen er for alle som tenker på å starte opp for seg selv eller med noen andre. Den er en gallamiddag der alle kvinnelige studenter er invitert. Det blir servert middag, dessert, noe å drikke på, underholdning og ikke minst gode foredragsholdere som på hver sin måte skal kunne inspirere de oppmøtte studentene. Organisatorene oppfordrer alle til å ta på seg den fineste kjolen de har på grunn av rød løper og fotovegg!

Spennende foredrag

En av foredragsholderne i år vil være Silje Vallestad - "Bipper". Hun etablerte selskapet Bipper da hun ikke kunne finne noen trygg barnetilpasset mobiløsning på markedet som dekket hennes behov som forelder. Bipper er igjen aktuelle med lanseringen av bSafe - en mobil trykghetsalarm for kvinner av alle aldre.

Silje Vallestad skal også avholde et gründerkurs for både gutter og jenter samme dag som Kvinnemiddagen. Kl 12:00 - 14:00 i lille auditorium på NFH. Alle er hjertelig velkommen på dette spennende kurset. Her vil hun dele sine erfaringer og gi studentene mulighet til å delta aktivt i kurset. På grunn av liten plass er det "først til møllen"-prinsippet som gjelder.

Bipper har bl.a. tidligere vunnet priser under 2010 Bully Award, 2010 Mobile Premier Award og SIMagine 2010, og gründer Silje Vallestad ble 8. mars i år kåret til Årets Gründerkvinne i Norge. Selskapet har hovedkontor i Bergen, med distriktskontor i New Jersey, USA og Kiev, Ukraina.

Andre foredragsholdere vil være Lill Jorid Andreassen "Exolo", Nina Hjort "JM Hansen" og Ann Beth Berg "Småfolk". I tillegg vil Kreftforeningen og Kvinnoasjon holde to korte innlegg.

Start UiT avslørte til Utopia at de har et par overraskelser på lur.

Slappe unge menn

Stadig flere unge, friske menn lider av manglende sexlyst.

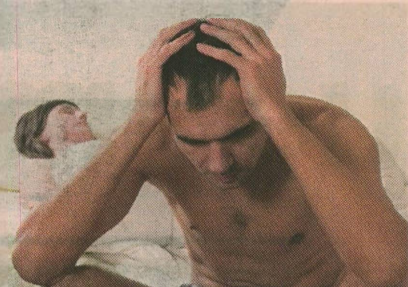

FOTO: WWW.COLOURBOX.COM

KAREN ELISE SUNDELIN

Øverst oppe i det bakerste bygget på UiT sitter sexolog Bente Træen med utsikt over alle de andre byggene mot fjellene på fastlandet. Tromsdalstinden står like høyreist som alltid, men det gjør ikke menns libido.

-Jeg ble kontaktet av to kolleger fra Portugal og Kroatia som i sin kliniske praksis i økende grad ble kontaktet av unge, friske menn med manglende lyst. Nå forsker de tre på årsakene til at dette er et økende problem i flere land. Hun vil ikke si noe om hva hun tror er de viktigste årsakene, det får forskningen finne ut. Denne bygger likevel på ulike hypoteser.

Særnorsk fenomen

-Undersøkelsen i Norge avviker litt fra de andre to, forteller professor Træen, da jeg har inkludert et segment om mannsrollen. Dette ble ikke regnet som et tema av mine kollegaer som kommer fra tradisjonelt mer macho-/patriarkalske samfunn. Forventningene til arbeidsinnsats på hjemmebane er ikke ansett som like viktig i disse kulturene og det er mer vanlig å kjøpe arbeidskraft eller la den utvida familien bidra i større grad.

En av hypotesene går ut på at mens kvinner har kjempet for å redefinere sin rolle i samfunnet har menn stått på sidelinja og observert.

-Kanskje er det på tide med en mannebevegelse her til lands. Menn, som kvinner, skal prestere på stadig flere arenaer uten at de helt har funnet sin plass og definert sin egen rolle. Stress og prestasjonspress er en av årsakene utpekt av tidligere studier som bakgrunn for manglende sexlyst.

Stresset kan også springe ut av større krav til kompetanse i senga.

- Mange har en forventning om perfekt sex hver gang; langt forspill, oral sex, oppfinnsomhet og

at man skal ha kjennskap til bruk av sexleketøy ...riktignok innenfor normalrepertoaret med eksempelvis håndjern og massasjeoljer. Som studenter har vel de fleste av våre lesere kjent på effekten av prestasjonsangst i ulike sammenhenger?

- Det er en bra ting at damer har lært seg å stille krav til partner, men måten det gjøres på kan av og til virke mot sin hensikt. Træen mener følelsen av å være inkompetente elskere er en av de store årsakene til manglende lyst.

Mange menn ser ut til å savne trygghet og anerkjennelse og det å føle seg som en del av to.

Savner trygghet

Det er ikke overraskende at kroppslige ting og stress kan være blant årsakene var årsakene, men også relasjonsproblemer pekes på.

-Også menn har behov for å bli sett og anerkjent. Mange menn ser ut til å savne trygghet og anerkjennelse og det å føle seg som en del av to. Sex er et komplisert samspill. Det er undervurdert at menn kan føle seg brukt, sex handler jo også om å bli sett. Ingen er usårbar eller ufølsomme i en slik situasjon.

- Det er også klart at overgrepssproblematikk, også for menn, har en innvirkning. Menn knytter ekstra mye skam til slike hendelser, fordi de ikke skal være svake.

Men man lurer også på om den dalende sexlysten bunner ut i mer kontrollerbare forhold:

- Vi vet at det konsumeres mer porno, og en av hypotesen er at mange utvikler en slags avhengighet som gjør at det ikke er like lett å få tenning uten denne stimulansen.

Bente Træen presiserer at de ennå ikke vet klart hva som er de viktigste årsakene bak problemet. Prosjektet trenger fortsatt flere informanter, og hun håper unge menn med 10 minutt til overs vil gå inn på UiTs nettsider og svare på spørreskjemaet deres.

Er Studentdemokratiet udemokratisk?

StudentrådsStudentrådet har i samråd med Kontrollkomiteen kommet frem til at et kontroversielt vedtak i forrige Studentparlamentsmøte må underkjennes. Dette er i beste fall en glipp.

Stewart Håseth politisk redaktør
coffee@utopia.no
Foto: Maya Eline Liljan

Studentdemokratiet ved Universitetet i Tromsø har siden semesterstart vært belemt med den såkalte Ramsaltsaken.

På de to foregående SP møtene har det alltid vært høyest diskusjon rundt denne saken, med til dels krasse uttalelser rundt parlamentsbordene.

- Vi reagerte sterkt på feilaktige, krasse, påstander i innkallingspapirene til første parlamentsmøte, da vi frem til denne datoen opplevde vi hadde en god dialog med det nye SR, s Yngve Bergheim

- Jeg kan i dag beklage disse uttalelsene, sier Sjørdahl. Men på tidspunktet da saken ble fremmet for det første parlamentsmøtet, var dette slik vi så saken. At ting på nettsiden ble forbedret i perioden mellom innkallingen og møtet, er en annen sak.

Ramsalt på sin side, har hele tiden vært klare på at de har handlet i god tro etter mandatet de fikk av forrige SR.

- Ramsalt har hele tiden hatt stor tro på prosjektet, og ville gjøre vårt beste for studentene i Tromsø. Vi har jo selv vært studenter, sier daglig leder i Ramsalt Lab, Yngve Bergheim. Vi skulle ønske vi kunne jobbet med de samme personene gjennom hele prosjektet, men har likevel forståelse for at det er naturlige endringer i et studentdemokrati.

Saken hadde en foreløpig topp på sist møte, da Erik Falster fremmet en sak vedrørende Ramsalts krav ved møtets begynnelse, som ingen hadde innvendinger mot. SP var riktignok uten kontrollkomiteens (KK) oppsyn den første tiden, men den ble gjentatt så snart KK var på plass uten andre merknader.

Falster uttrykte bekymring for at SP hadde et udekket krav mot seg de må innfri, og ville få endt saken der og da. SP leder Daniel Sjørdahl mener derimot at denne saken må vurderes av universitetets jurister før den kan konsekvensutredes fullt ut.

- Vi må følge prosedyrene i slike saker som dette. Ting tar tid, men vi ønsker å være sikre på at alle eventualiteter har blitt fulgt opp, sier Sjørdahl.

Saken utsettes igjen

Falsters sak ble vedtatt utsatt, og SP kom til enighet i at parlamentet skulle samles igjen innen 7. oktober for et endelig vedtak. 5. oktober kom det en e-post til medlemmene i parlamentet med følgende innhold:

Etter foregående møte i Studentparlamentet har Kontrollkomiteen kommet frem til, etter forespørsel om vurdering fra Studentrådet, at saken om nettsider og vedtaket i denne er underkjent.

I denne anledning er det Kontrollkomiteens oppfatning at Reglement for Studentorganisering ved Universitetet i Tromsø ble brutt. Dette skjedde ved at saken ikke ble fremmet for Studentparlamentet på korrekt måte.

Relevante paragrafer er følgende:

§4.8 Studentrådet har ansvar for innkalling og forslag til dagsorden for studentparlamentsmøtet. Et medlem av studentparlamentet eller et av studentutvalgene kan skriftlig kreve en sak fremmet for studentparlamentet. I slike tilfeller skal sakene være studentrådet i hende senest tre dager før innkallingen sendes ut. Det er studentrådet og studentrådets komiteer som har ansvaret for å saksforberede til studentparlamentsmøter.

§5.1.2 Studentrådet er Studentparlamentets saksfremleggende og saksforberedende organ og består av leder, nestleder og tre medlemmer. Studentrådet er ansvarlig overfor Studentparlamentet. Ved forfall fra Studentrådet i perioden foretar Studentparlamentet suppleringsvalg. Leder og nestleder bør være av ulikt kjønn. Antallet kvinner og antallet menn som er medlemmer av Studentrådet bør være så lik som mulig.

Dette betyr at saken og vedtaket er ugyldig, og Studentrådet fortsetter å arbeide i tråd med det siste gyldige vedtaket i saken. Vi ber om forståelse for at

prosessen tar noe tid, men går stadig fremover.

Med vennlig hilsen,
Magnus Sparre
Nestleder og velferdspolitisk ansvarlig

Flere Utopia har vært i kontakt med reagerer på denne

utsettelsen. Mange så for seg at en kunne fått satt et endelig punktum for saken nå. I stedet velger altså SR å utsette saken til neste ordinære SP-møte, som er 18. oktober.

- Jeg mener SR med dette trenerer saken, sier Erik Falster i en uttalelse.

Sett fra et objektivt ståsted er ikke Falsters påstander et falsum. I dokumentet "Forretningsorden for studentparlamentet ved universitetet i Tromsø" står det nemlig følgende:

"§ 4-5. Saker som legges frem ved møtets begynnelse kan med 2/3 flertall bli satt på dagsorden. Vedtak i slike saker må ha simpelt flertall."

Om en tar denne bestemmelsen til grunn, kan det se ut som om SR har begått en saksbehandlingfeil. Med de følgende dette får, kan dette betegnes som graverende. Derfor stiller Utopia spørsmålet om Studentrådet med dette opptrer udemokratisk.

Daniel Sjørdahl velger å vise til KKs uttalelse.

- Som en del av et demokratisk organ, må vi ha et organ som KK som skal sikre at de demokratiske prosessene blir fulgt, sier Sjørdahl. Vi har i dag reglementer spredt over flere dokumenter, og vi er derfor avhengig av at KK kan gi oss konsise innspill når det er detaljer vi er usikre på.

Habil eller inhabil?

Erik Falsters rolle i Ramsaltsaken kan også vurderes. Han har ved tidligere an-

▲ Erik Falster kritiserer studentparlamentet

ledninger samarbeidet med medlemmer av Ramsalt, noe som kan gjøre at en kan stille spørsmål ved hans habilitet.

- Jeg regner mine bekjentskaper i Ramsalt som venner. Likevel mener jeg selv at jeg er habil, da det er sakens prinsipp som er viktig for meg, utdyper Falster.

- Jeg er kjent med at Erik Falster og Ole Mahtte Scheie Antí har jobbet sammen, men Tromsø er en liten by, og Anti har jobbet sammen med mange personer gjennom Driv, sier Bergheim.

Så lenge Falster selv ikke har noen økonomisk vinning i denne saken, så mener likevel Utopia at dette er en gråson. Nyansen av gråfargen kan derimot diskuteres. I følge de ulike reglementene i studentdemokratiet kan likevel ikke Utopia se at Falster har opptrådt på en klanderlig måte i denne saken.

- For min del synes jeg det er bra at medlemmer av parlamentet engasjerer seg på denne måten. Vi trenger slike innspill for å sikre at demokratiet fungerer i praksis, sier Sjørdahl.

Hva skjer nå?

Saken skal nå formelt opp på neste ordinære SP-møte 18. oktober. Likevel virker det som om det er bevegelse i saken, og kanskje kan SP levere en endelig løsning på neste parlamentsmøte.

- Om alt går i orden, håper jeg saken er avsluttet samme dag som Utopia kommer ut, sier Sjørdahl.

- Om vi får tilslag for våre økonomiske krav på arbeidet som er utført, og SR tar ansvar for videre support, er vi villige til å avslutte saken, sier Bergheim.

Air UiT: Det lønner seg å fly med universitetet.

Why shell out roughly NOK700,000 to become a commercial pilot, when you can do it for next to nothing at Universitetet i Tromsø?

FOTO: ØVIND HAUGE

CAMERON THOMPSON
CAMEROPN@UTROPIA.NO

Utropia sits down with Jon Morten Nordang, who is among the first-ever graduates of UiT's brand new Bachelor in Aviation (luftfartsfag), to discuss a course where the classroom is at 5000 feet.

In the past, wannabe Scandinavian pilots had two options to get their wings: either join the armed forces or invest 100,000's of Norwegian crowns at a private flight school and hope that whatever job comes out of it will be enough to pay all that back. Now though, there is a third option. Go to an exclusive flight school with only 11 other students and get trained as absolute beginner and leave as Chuck Yeager. And here is the kicker: UiT picks up the tab.

Launched back in Autumn 2011, the programme is still in its infancy. So far, only one class has gone through, having just graduated this summer. In an interview with Jon Morten Nordang- a now full-fledged pilot who was among the first in the programme- he paints a picture of what those three years were like and what can be expected for the future.

Admission process is tough!

Clearly, if the university is going to be taking care of the cheque at the end of the three-year course, they are going to make sure from the outset that the students admitted into the programme are the most likely to pass and become pilots in the professional world. For this reason, the admission process is tough. Certainly a lot harder than to get into a private flight school. Broken up into three parts:

The first part takes all the applicants (which was 283 for the programme's maiden voyage) and whittles that down to the 60 best qualified based on their application.

The second part invites students down to the Norwegian Air Force's selection centre in Rygge for more testing that will further reduce the number of stu-

dents from 60 to just 12 with a couple in reserve. Besides exams on Mathematics as well as knowledge of Norwegian and English, candidates will have to run the gauntlet of psychological evaluations that include spatial awareness, co-ordination and information processing. Part two finishes, interestingly enough, on an interview with pilots and a psychologist where the potential student is asked about, among other things, their motivation for becoming a pilot.

The final part consists of a thorough medical exam covered by UiT. If anyone should fail this, those in reserve can be called up to take their place.

For those who do not get passed the initial stage, can always try next semester. Unlike with many degrees at UiT, the Bachelor of Aviation looks to admit a new batch of 12 students very semester, rather than annually.

For those who do make it, congratulations. But freshly-admitted students can forget about Tromsø. It may be Universitetet i Tromsø, but after their first semester fulfilling their maths, physics and Ex.Phil requirements, they will be anywhere but. In order for the university to make this course a reality, they teamed up with Sweden's Trafikflyghögskolan (TFHS) in Lund where students move to complete their three years. The closest the recent graduates got to Tromsø was Bardufoss whose aerodrome was used for some training.

It is not just about becoming a pilot: you get a degree too!

The curriculum is not only a balance between practical and ground-school, but also between UiT and JAR-FCL. The latter is the European pilot certification/

licencing group and their relation with the university is most notable with the exams. For every major theory-based test conducted by JAR, there is a form of "pre-test" administered by UiT to check that students are ready. Fail it, and they are not allowed to sit JAR's. There is some sane rationale behind this. If the university is paying- like a parent- they expect to see the grades and for them to be high, which in flight school is a pass vs. a fail.

But what really sets this programme apart from traditional flight schools is the whole package. Not only do you graduate with a Commercial Pilots Licence that includes Instrument and Multi-Engine ratings, but you learn some acrobatics and get a university degree as well. This last point is key.

Alongside flight school, students learn business, company logistics and are required to do a project for the university in place of a dissertation to receive their degree. For example, Nordang

along with a couple others designed a new weather chart. This means that while they are trained pilots, the recent graduates could also work in many other areas of the airline business- from administration to logistics. And in a world where jobs are few and far between, a degree that offers great professional flexibility is welcome.

UiT: University and now, Airline.

It is only one year old, but already there are many changes to the programme. One set of alterations is small and concerns the individual courses, which have undergone some minor tweaking. The other is a little bigger- about the size of a Cessna or Piper. Originally, UiT had

wanted to host the programme itself in Bardufoss. Sadly, the government grant they were expecting had not come in time, which led to the team-up with TFHS in Lund.

Now, the money is in the bank and the university is fielding offers from major aircraft manufacturers to build up its own mini-fleet of planes that will be housed in Bardufoss. Starting in Spring 2012, the bulk of the programme will be moved there, where the students will train in university property that will include single-engine and multi-engine planes and even one day a simulator. There will still be cooperation with TFHS and some use of the aerodrome in Lund for practice at a high-traffic airport. But for the most part, the programme will stay in Norway.

Does the big investment pay off?

Firstly, students must know Norwegian, which eliminates most international prospects. But if you are Scandinavian, the indications are good. As mentioned above, the degree does inadvertently address the current economic climate by giving the students a qualification that can be applied to a greater range of careers. However, there is one side to the economic crisis that the degree cannot help. Airline cut-backs. In the past, airlines would cover the training necessary for pilots to get certified for their planes.

Now, some companies have the pilots cover the cost which is around NOK150,000. So while the university will provide free education and training, students may still need to dish out large amounts before they can actually begin working. But there is a silver lining. Even though the programme is very new, it has piqued the interest of a number of airline companies, some of whom will cover the costs for additional training.

In summation: Luftfartsfag, in a world with too few jobs, may just be what will make employers choose UiT pilots over others. Plus, there is an idea of introducing a Master's level (may-be then they will have courses for helicopter.) And did we mention that it is free.

There is no such thing as a free lunch. No, literally, you have to pay for your lunch and a few other things as well...

While almost everything is covered by the university, there are a couple things that you yourself will have to pay for.

1. Accommodation. (Just like with SiTo)

2. Food.

3. The Uniform.

4. Transportation that is not you flying.

5. Yearly medical check-ups at a NOK1000 a pop.

Cost-free conference highlights indigenous issues!

Students can look forward to upcoming conference **Stakes Replacing Rights-New Pathways for Indigenous Peoples in Development Cooperation** sponsored by the **Centre for Sami Studies.**

SHANLEY SWANSON

FOTOS: CENTER FOR SAMI STUDIES

Bachelor's and Master's students at the University can attend for free. The conference will take place on Wednesday and Thursday the 12th and 13th of October. The conference is part of the Forum for Development Cooperation with Indigenous Peoples, developed in 2000. It is funded by Norad, the Norwegian Agency for Development Cooperation under the Norwegian Ministry of Foreign Affairs, for all international students out there.

Previous conferences have focused on globalization and cultural resources, indigenous participation in policy making, indigenous rights and gendered representations, and the move from indigenous activism to political power. The conference is just one aspect of the Forum that seeks to provide an opportunity for policy makers, indigenous groups, political representatives, activists, NGOs, researchers and academics to share knowledge and promote the rights of indigenous groups both in Norway and in other parts of the world.

Responsibilities towards indigenous people

-The University of Tromsø has a special responsibility to the Sami people- in both higher education and research, says Terje Lilleeng, an Advisor at the Center for Sami Studies and the Secretary of the Forum Advisory Board.

-However, we also have a responsibility to look outward in the world and to work for the rights of other indigenous peoples, adds Lilleeng.

Indeed, previous conferences have often focused on countries in which the situations of the indigenous groups are far worse than that of the Sami in Norway. It is not uncommon for conference participants and speakers to represent nations such as Brazil, the Philippines, Bangladesh, Bolivia, Kenya, Guatemala, Nepal, and Botswana.

Some of the previous speakers, topics, and participants from these and other countries have told stories of land grabbing, extensive government corruption, the calculated destruction of cultural

identity, lack of access to education, clean water, and health care, violence against indigenous women and even genocide and ethnic cleansing. It has been said that indigenous rights are human rights- and therefore these issues affect everyone.

Students may create important connections

The conference is a great opportunity for students to learn more about global issues, and Norway's role within an international sector, but also to meet and make contacts with researchers from all over the world, NGO representatives, government officials, and professionals working in development, law, and land issues.

Lilleeng feels that the conference provides a chance for students to network with professionals who are already successful in their fields, and have the potential to create connections for later jobs. It is not only a conference that should be attended by students who are studying indigenous

Indigenous rights are human rights... and therefore affect us all

issues. Any student studying developing countries, especially regarding education, human rights, health, migration, law, or rights to land and sea, would likely find this conference interesting.

Even in developed countries, many of these issues affect both indigenous and non-indigenous peoples; Lilleeng says that the conference this year will focus especially on how money flow moves inside the development and international sectors- which affects citizens as a

whole, regardless of indigenaity.

Opportunity that may not repeat

Key speakers this year include the indigenous representative from the UN-REDD Programme Policy Board, Elifuraha Laltaika, and Antti Korkeakivi, the Chief of the Indigenous Peoples and Minorities Section of the Office of the United Nations High Commission for Human Rights, as well as Egil Olli, the President of the Sami Parliament. Overall, there are some heavy-hitters attending the conference this year, and as it is the last year that the Forum has funding from Norad, students may not have this kind of opportunity again.

Those interested in finding out more information about the conference, the Forum for Development Cooperation with Indigenous Peoples, should visit <http://uit.no/sesam/forum>. Registration can also be found on this website, and the deadline is October 9th. For students who would like to attend the conference for free, please choose the option 'no meals' on the registration form. Conference hours will run from 11:00 to 17:30 on Wednesday and from 9:00 to 16:30 on Thursday. All UiT students, professors, researchers and employees are cordially invited to attend.

▲ Per Hætta, Northern Sami and Center for Sami Studies employee with Sage Nicolai, Bitterroot Salish Indian from the U.S.A.

▲ Participants listen attentively during last year's conference.

Piled Higher and Deeper (PhD)

The Social Committee, TODOS (Tromsø Doctoral Students), recently held a screening of The PhD Movie. In their announcement that was disseminated around campus they asked PhD students to forget for a moment their frustration and enjoy the academic life.

YUSUF MUHAMMAD

Graduate school is considered by many to be one of the keys to a successful career. However, some of the PhD students cannot enjoy their work and even fall into the trap of just repeating routines. The problem perhaps is their misunderstanding of what grad. school means.

Approximately 50 people attended the screening. An enjoyable movie with elements of romance and comedy which left the PhD students feeling a little bit happier. The point is that this is the very feeling they should have as PhD students.

Finding the balance between the multi-dimensional academic and personal life

This movie depicts the reality: achieving success in grad. school requires struggle and patience. The road to the PhD title is

a long one and nobody can take shortcuts to reach it.

The film is a live-action adaptation of the popular online comic strip by Jorge Cham. The action takes place at the Californian Institute of Technology (Caltech). This movie presents a storyline that made us laugh and sometimes re-think what are experiences mean. Through its four important figures, Mike, Cecilia, the nameless grad. student and Prof. Smith, the movie presents the unique culture and fun of academia.

The nameless grad. student, having recently received his Master's, looks to start a PhD. While searching for an appropriate supervisor, he demonstrated such naivité coupled with great persistence. Cecilia is a PhD student who is trying to finish her degree and is struggling with balancing her work with her personal life. Important events unravel naturally and in a funny way with all the grad students managing to find the

best way to cope with their challenges.

The main theme of the film is what life is like in academia where an equilibrium between research, teaching and personal time is the name of the game. Being a grad school student at a tertiary institution is sometimes very demanding. People feel alone and then become depressed or discouraged. The important message then is: "you are not alone".

Perspectives of PhD students at UiT

There are more than 600 students undertaking PhD studies in Tromsø. Utopia tried to find out what some of them think about balancing their academics with their personal life. Lene Østvand, a PhD student and leader of the Social Committee of TODOS says:

- Being a PhD student is often very frustrating for me: Research progress goes slowly, work with teaching and outreach activities takes a lot of time, and having my office off the main campus I

sometimes feel a bit isolated. But it can be fun too, and one of my best experiences was my first summer school. I went to Trieste on my own to attend a school on space weather for two weeks. I was a bit concerned that I would not get to know anyone, but that was unnecessary. I soon became friends with people from different parts of the world and had a lot of fun learning about their culture, trying to learn to dance local dances, and visiting Venice during the weekend. And it was nice to discuss the interesting (and not so interesting) lectures at the school at all times, knowing that these people could be future colleagues.

Ralph Kube, a PhD student from Institute for physics and technology says: In my experience, as a PhD student you are in high demand. Many problems come in the same time - problems with PhD work and personal life issues. But you should be able to facing it together. Just enjoy the midnight sun, then enjoy the balance.

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. oktober

Mer info: www.unis.no

The University Centre in Svalbard

Møt Utropistene

NAVN: TARJEI KNUDEN TVEDTEN
STILLING: ANSVARLIG REDAKTØR

Hovedboss

Første mann ut er sjefsredaktøren. Eller ansvarlig redaktør som det heter. Tarjei går under klenge-navnet the bigg boss, og er fra et lite gårdsbruk utenfor Larvik.

Vi synes alle at Tarjei er en ålright fyr. Derfor spør vi om hva han synes om seg selv.

- Alle sier jeg er sjef. Det er jeg vant til. Jeg er eldst av 3 søsken og tapte aldri en krangel. Jeg er sjefen her på kontoret, det er sikkert. Ingen kan komme her å motsi meg!

Vil du si at du er en smule herskesyk?

- Nei, overhodet ikke. Kanskje du ikke vet dette som journalist, men det å deligere arbeid gir deg den verdens beste følelse. Jeg kan ikke beskrive det, det må oppleves.

Tvangsflyttet

Tarjei ble tvangsflyttet til Hawaii av sine egne foreldre da han var 7 år. Dette var rett før han skulle begynne i 1. klasse i Norge. Han ble holdt fanget på stillehavsøya i 2 år, noe som har bidratt til Tarjeis sterke språk, kultur, religion og etniske forvirring. Det har også ført til en unaturlig stor interesse for kanoseiling og Thor Heyerdahl.

Sliten sjef

Vi tror egentlig at Tarjei føler seg sliten. Det er tegn som tyder på det. Han må ofte inn på stillerommet for å ta meditasjonspauser.

- Ja, når det blir litt heftig på kontoret må jeg ut på stillerommet. Der er det så stille og det brenner ofte et lite lys i lystestaken. Der sitter jeg å mediterer og puster dypt til jeg finner roen igjen.

Mange kvinner

Vi spør Tarjei om han har en overordnet visjon for Utopia.

- Tja, jeg hadde det i starten, men nå er jeg blitt mer usikker. Det er blitt så mange kvinner på kontoret og de tar helt over. Det er liksom de som styrer skuta nå. Jeg har ikke mye jeg skulle ha sagt lenger. I hvert fall føles det slik. Men kanskje jeg våkner opp i morgen og innser at det bare var en vond drøm.

Ja, det er lov å håpe, sier vi.

NAVN: BARBARA LESZ
STILLING: KULTURREDAKTØR

Kulturgudinne

Barbara kommer fra Polen. Nordmenn tror fortsatt at Polen hører til under Sovietunionen, noe Barbara påpeker er helt feil. Hun elsker imidlertid kultur mye mer enn politikk.

Barbara studerte til en MA i russisk og språkfilologi. I sin oppgave skrev hun om Nabokovs Lolita. Vi lurer på hvorfor hun valgte å skrive om barneprostitusjon. Er dette vanlig i Øst?

- Nei, dere tar helt feil. Jeg valgte å skrive om Lolita fordi det interesserte meg, ikke fordi det er vanlig der jeg kommer fra.

Obama-fascinasjon

Den andre mastergraden Barbara skrev handler om media-konversasjon hos Obama. Hun forteller oss videre at hun har hatt et crush på Obama siden hun var liten, og at det hvite hus var fantastisk å bo i.

- Jeg elsket ham første gang jeg så ham. Dessverre begynte jeg å analysere talene hans, og da skjønnte jeg at det meste han sier er bulls#!t. Du kan si at han knuste hjertet mitt.

Film

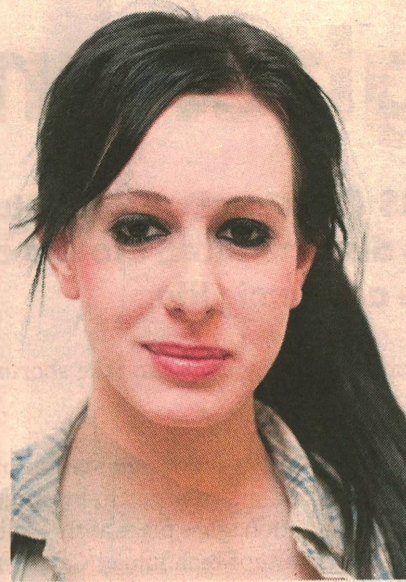
Hennes andre store forelskelse er filmer. Vi tør ikke spørre henne om hennes favoritter. Enten vil du ende opp med et fem timers langt foredrag om iransk kino, eller så vil hun tvinge deg til å se på listen over alle 57 favorittfilmene.

Utopias muligheter

- Utopia er en sjanse til å forbedre meg. Jeg har vært her nesten et og et halvt år nå, og det er blitt mitt andre hjem. Jeg bruker det meste av dagene mine her på å skrive, ringe til kontakter og få tak i folk som kan skrive anmeldelser og kulturartikler. Av og til tar jeg en lur på Utopias sofaen.

Barbara forteller at hun nesten er blitt avhengig av Utopia. Men at hun trenger flere frivillige. Hennes handicap er at hun lærte norsk fra Pondus, så hennes ordforråd er begrenset.

- Pondus er Norges mest siviliserte mann!

NAVN: MAGDALÉNA BUDÍNOVÁ
STILLING: ALLMENN NYHETSREDAKTØR

Lovlig blond

Magdalena er vår mørkhårede tsjekkiske nyhetsredaktør. Hun er kjent for å kunne mange språk, men liker engelsk best. Dessuten drømmer hun om å farge håret blondt.

- Jeg ble født i Tsjekkia, men lærte fort å snakke engelsk. Det er favorittspråket mitt! Norsk er også favorittspråket mitt. Tsjekkisk liker jeg ikke så godt.

Skremmende

- Magdalena liker skremmende ting. Favorittfilmen hennes er Citizen X, Zodiac, War of the Worlds og Aliens. Hennes største ønske for Utopia er å ha en spalte om seriemordere og kriminalitet generelt. Men Lovlig blond med Reese Witherspoon i hovedrollen er heller ikke så verst.

Drømmejobben

- Jeg bare elsker jobben jeg har nå i Utopia! Det er drømmejobben min. Jeg drømmer mye. Jeg føler meg veldig heldig som har fått denne jobben og jeg håper at det fører til en ordentlig journalistjobb en gang i fremtiden.

Det var Barbara fra Polen som hadde tipset oss om Magdalena. De ble kjent med hverandre gjennom en klubb for øst-europeere.

Hvordan er det å være øst-europeer sammen med Barbara?

- Det går helt fint! Vi elsker å være øst-europeere. Men mange nordmenn tror fortsatt at vi tilhører Sovietunionen. Det gjør vi ikke.

Entusiasme

- Jeg ønsker for avisa at vi fortsetter å bruke vår fantasi, kreativitet og entusiasme! Det kan bli stressende i perioder. Jeg er veldig glad for at vi har så god folk på kontoret! Og jeg håper at Utopia kan gi gode øyeblikk til både leseren og de som er med på å lage avisa. Du kan virkelig lære alt om livet i denne avisa.

NAVN: STEWART HÅSETH
STILLING: POLITISK NYHETSREDAKTØR

Ville opp for å se på samene

Stewart Håseth bodde en gang i Molde. Han så samegutten Ante på barne-TV da han var liten, og siden har han alltid ønsket å se ekte samer.

Noen husker kanskje samegutten Ante fra barne-TV på 80-tallet. Det gjør i hvert fall Stewart. Vi spør han om hvorfor han flyttet opp til Tromsø.

- Jeg ville bare studere samene fra innsiden!

På spørsmål om hvor lenge Stewart har bodd i Tromsø og studert ved UiT, svarer han at han har mistet tellingen

- Jeg har mistet tellingen.

- Utopia er som en familie for meg. Det er stadig nye mennesker innom. I år har vi med mange fra andre, eksotiske land utenfor Tromsø. Dette er spesielt, sier han.

Politikk og basket

Som politisk nyhetsredaktør har Stewart mye ansvar for å fange opp det lille som finnes av politiske nyheter ved universitetet.

- Jeg arrangerer basketkamper for Tromsø Storm. Så jeg får ikke alltid tid til å engasjere meg i politikken, men jeg støtter SV, KrF, AP, FrPu og delvis H. Men ellers er jeg politisk nøytral.

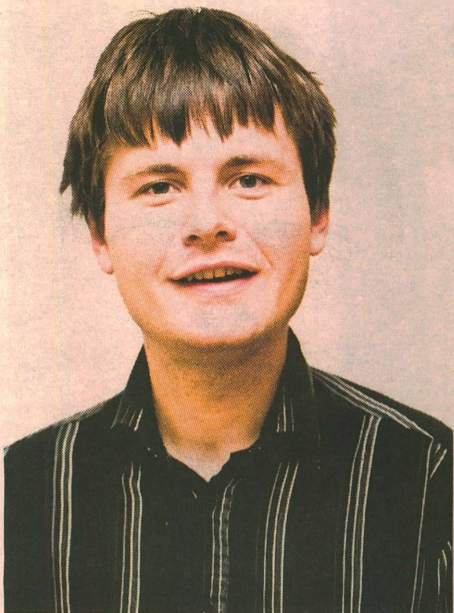
Stewart forklarer meg at han i tillegg til å være politisk aktiv, blir han ravende gal av oljepolitikere som ikke har peiling på hva de snakker om.

- Jeg blir ravende gal! Neida. Jeg blir sjelden irritert.

Elsker musikk

I tillegg til politikk, oljepolitikere og basket, har Stewart en stor forkjærlighet for musikk. Han simpelthen elsker musikk.

- Jeg elsker musikk.

NAVN: BJARTE AARMO LUND
STILLING: FOTOREDAKTØR

Foto-Bjarte

Bjarte venter sin ufødte sønn om noen måneder sammen med sin fantastiske kone. Og alle i Utopia gleder seg til å bli faddere og lære opp denne ungen til å bli et avisgeni.

Bjarte Aarmo Lund er 23 år. Han har fullført en bachelorgrad i kjemi og jobber med mastergraden i samme emne. Vi spør Bjarte om sin berømte kjemi-spalte i Utopia.

- Den spalten startet som et interessant eksperiment. Det meste i livet mitt handler om eksperimenter, ser du. Selv dette med gifemål og barnefødsel er eksperimenter. Jeg er fortsatt usikker på hva som er mest spennende – kjemi eller dame.

Fotografering

Selv om Bjarte er en kløpper i både kjemi og pul***, er han også interessert i fotografering. Han kan fortelle oss at verden rundt ham er særdeles interessant og at han jobber iherdig med å fange alt som beveger seg til digitalbrikken.

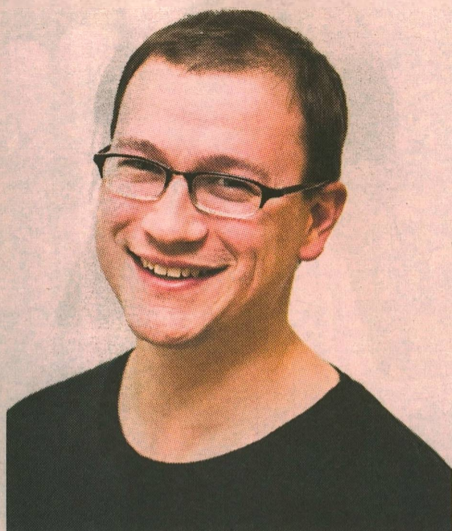
- Det startet med et lite eksperiment. Siden er det blitt en stor hobby. Nå fotograferer jeg året rundt og det passer veldig bra siden jeg også er speider og friluftsmann.

Ivrig speider

Vi ble overrasket da Bjarte fortalte oss om sine speiderbedrifter. Det var en gang i mars at vi hørte det første gang.

- Jeg er speider! ropte Bjarte ut i kontoret en morgen, som en bekjennelse han lenge hadde brent inne med.

Vi ble positivt overrasket, og gjør nå alt vi kan for at Bjarte skal føle seg hjemme. Vi har kjøpt inn potteplanter og har alltid en tollekniv på lur.

NAVN: JOSHUA HANGER
STILLING: LAYOUTANSVARLIG

Layout-boy

Etter å ha bodd 5 år i California har solen svidd av deler av håret til Joshua. Men han er fortsatt en kløpper med layouten.

- I'm still a kløpper with layout, sier Joshua.

Selv uten hår snakker Joshua fort og ukomplisert på engelsk. Han er ikke vanskelig å forstå, men han forstår ikke selv norsk.

Flere interesser

Joshua forteller om alt han har rukket å gjøre i USA.

- I New York studerte jeg kunst. I Charleston studerte jeg kunsthistorie. Siden flyttet jeg til California hvor jeg først jobbet jeg med å samle inn penger til politiske partier. Deretter jobbet jeg i et advokatfirma. Der hadde jeg kontor i en skyskraper. Min tredje jobb var i et PR-byrå.

Norsk kjæreste

Joshua forteller oss om sin norske kjæreste Marianne. Akkurat som Leonard Cohen klarer han ikke å uttale navnet til sin egen kjæreste. Han prøver et par ganger, men vi hører bare Mæriæn.

- Jeg flyttet til Tromsø på grunn av Mæriæn. Hun er en ekte tromsøværing, så hun prøver å lære meg ordentlig norsk.

- Svigermor sa jeg var en potet. Hva betyr det?

Søvnproblemer

- Etter at jeg ble med i Utopia har sove-mønsteret mitt endret seg.

De siste dagene før utgivelse bruker Joshua mesteparten av døgnet på avisen. Da kan det være vanskelig å få nok søvn.

- Jeg ønsker we hadde en seng på kontoret!

NAVN: ALEXANDRA TENEBROSO
STILLING: ØKONOMI- OG ANNONSEANSVARLIG

Du kan påvirke

Økonomiansvarlige Alex mener studenter kan påvirke UiT og studentbyen Tromsø mye mer enn man tror.

- Det skjer så mye spennende og oppsiktsvekkende rundt omkring på campus. Studenter har mye mer innflytelse enn de er klar over. De kan forandre på ting hvis de vil, sier Alexandra, økonomi- og annonseansvarlig i Utopia

Ansvarsområde

- Jeg vet at jeg egentlig burde holde på med økonomi og sånn, men jeg føler Utopia er akkurat som CSI. De løser mordgåter. Det eneste vi ikke helt får til er å drepe noen og finne ut hvor liket er dumpet.

Er ikke dette litt voldsomme sammenligninger når vi snakker om en studentavis?

- Nei, overhodet ikke. Jeg har sett mye på TV og der løser de slike saker hele tiden. Utopia må vise hvor gode de er i nasjonal og internasjonal sammenheng. Kanskje vi til og med kommer på TV2-Nyhetene.

Psykologfreak

- Jeg må nok innrømme at jeg har falt for den vitenskapelige psykologien. Jeg har vært student ved UiT før, men nå er jeg tilbake for å analysere alle jeg møter.

Alex har investert mange år i idretten, men er nå klar for psykologistudier. Hun har også bakgrunn fra Kunst og Design og fra militæret og Kystvakten. Hun har en enorm interesse for de merkeligste folk, men blir også sliten av dem (menneskene, altså).

Bartender

...Noe som passer veldig bra når du er utdannet bartender.

NAVN: CAMERON THOMPSON
STILLING: WEB-REDAKTØR

Cameleonen Cam

Vi spør først om ikke Camron can beskrive seg selv.

- I'm a pachyglossal, peregrine philomath, a periscian picaroon - Arrgh!

En smule overrasket snur vi oss om etter en tolk, men finner ingen. Så vi prøver igjen. Kan du fortelle litt om deg selv, Kamron?

- Ja, jeg er en amerikaner, men har røtter i Skottland. Jeg har vært på reiseskriveskole i Tyskland en gang og da fikk jeg komplimenter av alle på hvor god jeg var til å bruke vanskelige ord når jeg snakket!

En språkvenn

Det hevdes at Camron er en stor fan av allitterasjon. På Wikipedia kan vi lese at "allitterasjon er en form for rim og kan danne grunnlaget for en poetisk tekst". Kanskje det er derfor vi har problemer med å følge med på hans daglige tale. Han er egentlig poet!

Vi trodde alle amerikanere så på TV, men det er ikke sant.

Hjertebarn

- Nettsidene er mitt hjertebarn. Wordpress-plattformen er ikke optimal, men jeg simpelthen elsker å forbedre Utopias hjemmesider! Det føles så godt når jeg ser at daily users-ratingen går over 5 personer. Da føler jeg at jeg virkelig lever!

- Jeg er forresten målbevist, sikker på meg selv og karriererettet. Utopia er et springbrett til videre karrierebygging og suksess.

Takk for det, Camron, sier vi.

Utopia...

- kommer ut annenhver uke.
- består av en fast redaksjon og mange frivillige
- skriver om lokale nyheter fra UiT og omegn. Om kultur (konserter, teater, bøker og utstillinger, m.m.)

- prøver å være en arena for debatt og ordveksling.
- ble grunnlagt i 1976
- er i utgangspunktet politisk og kulturelt (u)avhengig
- trenger DEG som frivillig journalist, fotograf etc.

Jakten på Norges beste pizza!

Lei av dårlige løsninger?

20% STUDENTRABATT

PÅ DOLLYPIZZA – HELE UKA!

Glem snyltemiddager og tamme colarester. På Dolly Dimple's får du 20% studentrabatt på stor, deilig pizza hver dag – hele uka – ved restaurantbesøk eller når du henter selv. Tilbudet gjelder ved alle våre restauranter mot fremvisning av studentbevis. Velkommen til oss!

GRATIS BRUS! Finn verdikupong på Dollys Facebookside.

Last ned og prøv vår lekne iPhone app, Dollys Pizzabygger neste gang du skal bestille pizza. Henter du selv har vi klar rykende varm pizza til deg på 20 minutter!

0 44 40

DOLLY.NO

**DOLLY
DIMPLE'S**

*pizza
pizza*

▲ KUNSTAKADEMISTUDENTER BESKRIVER LOKALENE DE JOBBER I SOM KATASTROFALE

FOTO: KUNSTA KA DEMIETI

Uferdige lokaler truer kreativitetten til kunststudentene

Situasjonen til studentene ved kunstakademiet i Tromsø kan ikke anses som ideell. For å beskrive lokalene de oppholder seg i vil ordet "katastrofal" være mest passende.

ANN MARGRETH SOLBAKKEN

Semesteret har vart i snart 2 måneder og lokalene studentene må jobbe i er ikke ferdige, til tross for at de skulle være klare til semesterstart.

Omvisning i lokalene

Linn Horntvedt sitter i studentrådet og Sigurd Gurvin er i fakultetsstyret, begge som representanter for kunstakademiet. De er avgangsstudenter ved kunstakademiet og gir en omvisning rundt i lokalene. Det første spørsmålet jeg får når jeg ankommer er om jeg er redd for å ta heis – i mørket. Lyset i heisen fungerer dessverre ikke og vi tar heisen opp til fjerde etasje i stummende mørke. Dette gir en god indikasjon på hva man har i vente.

Det er kun et rom som er ferdig i tillegg til noen møterom. Man legger fort merke til at stedet er en byggeplass; det er snekere overalt og det ligger verktøy spredt rundt. Dette er en dårlig situasjon både for studentene og de som skal gjøre lo-

kalene ferdige, sier de, alle er i veien for hverandre.

Prosjektrommene kan ikke brukes, de fungerer som lager, og maskinene de skal bruke i sitt arbeid er enda ikke satt opp. Lokalene fremstår som et eneste stort kaos.

Det er vanskelig å forestille seg at det faktisk er studenter som oppholder seg her. Linn og Sigurd sier at det nesten er som ikke å ha lokaler og at situasjonen kan sammenlignes med et musikkonservatorium uten instrumenter.

Påvirker studiehverdagen

Linn og Sigurd føler at de har fått et ansvar som administrasjonen burde hatt, "det vi jobber med er å administrere" sier Sigurd. Det går mye tid på å skrive klager og holde møter. De har tatt kontakt med alle mulige instanser og ingen har svart.

Resultatet kommer til å bli bra og bedre

enn lokalene i strandveien. De er klar over at situasjonen er midlertidig, men de trenger lokaler som fungerer nå. De skal tross alt ha eksamen til våren. "Ferdigstillingen er utsatt og utsatt, og vi har ikke fått noen frist til når det skal være ferdig" sier Linn.

Det er klart at situasjonen påvirker studiehverdagen. Mangelen på lokaler og utstyr begrenser tankerommet og gjør det vanskelig å realisere ideene. "Vi må spørre oss hva vi kan gjøre med de mulighetene vi har, og de er veldig begrenset" sier Linn. Likevel kan de ikke sette seg ned og vente, de må være løsningsorientert og jobbe med det de har.

Hvem skal man skyld på?

Det hele begynte da kunststudentene ble oppsagt av kommunen fra de tidligere lokalene i strandveien. De måtte derfor finne nye lokaler, selv om det kun er 2 år til nye planlagte lokaler skal være

ferdige.

Dekan ved det kunstfaglige fakultetet, Kjell Magne Mællen, sier at det hurtige flyttingen er en av mange grunner til at lokalene ikke ble ferdig til semesterstart, slik de skulle være.

I tillegg til dette har det vært mange hindringer på veien. Ferieavvikling, sykdom og andre uforutsette ting har ført til forsinkelser. De har også fått vite at lysarmaturen ikke er lovlig og må byttes ut. Det er vanskelig å finne noen å skyld på, men det må være UiT som er ansvarlig. Det er de som har skaffet lokalene og det er de som har ansvar for studentene. Med litt humor sier han situasjonen har fulgt Murphys lov hele veien – hvis noe kan gå galt, så vil det også gjøre det.

Kjell Magne sier at verkstedene skal bli ferdig i løpet av oktober og at det er kjøpt inn ekstra vaktmestertjenester for å få dette til. I mellomtiden ser det ut til at studentene ved Kunstakademiet bare må vente og håpe.

Jazzklubb

▲ The Real Thing during one of their numerous improvised solos

Suited up

The Real Thing suited up to play their melodic soul jazz in Tromsø's KulturHuset

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO
PHOTO: LAURA FRATTOLILLO

The Real Thing is a Soul Jazz group based in Oslo. The band consists of Paul Wagnberg (Hammond B3 organ/vocal), Staffan William-Olsson (guitar), Dave Edge (saxophone/flute) and Torstein Ellingsen (drums). It was established in 1992 and has released as many as seven albums since then. A hallmark of the band is that they always go on stage dressed in suits and bow ties.

Musical feast

The Real Thing's concert was a real event. It was especially directed at the audience with a penchant for slightly nostalgic, melodic jazz. The variety that the audience was presented with was overwhelming. The real Thing is a real potent band with lots of enthusiasm and ideas for music.

Solos and improvisation make The Real Thing stand out in the crowd.

Unique sounds

The Real Thing has an amazing chemistry. One could see how the band members enjoyed playing with each other. Solos and improvisation make The Real Thing stand out in the crowd. Each and every song includes a solo from at least three out of four of the band members. They make you feel special, because the sounds that you get the chance to hear are unique and will never be repeated as such.

Feel-good music

The Real Thing is surely a band that can boost your mood on one of Tromsø's autumn rainy days. The two hour long concert was a real treat for Tromsø's audience.

For de unge

Foto: Bjarte Aarmo Lund

Selv med en gjennomsnittsalder på godt over 50, er likevel The Brass Brothers unge til sinns. De byr på seg selv når de nå er inne i sin 30-års jubileumsturné.

TARJEI TVEDTEN
TARJEI@UTROPIA.NO

Jan, Runar, Kenneth, Helge, Stein Erik og Jarle utgjør The Brass Brothers. Eller bare Brazz Bros på folkemunnen. Alle sammen kommer fra øya Sula utenfor Ålesund, og de gjør ikke skam på dialekten. Tvert imot byr de gamle herrer på seg selv gjennom hele konserten. Med vitser, små historier er de et riktig underholdende liveband.

Morsom musikk

Musikken til Brazz Bros er en blanding av gammel, tradisjonell jazz og folke-musikkinspirert musikk. De har turnert i mange land gjennom karrieren, noe som skinner godt igjennom i låreportoaret deres.

Et av deres seneste prosjekt var samarbeidet med sør-afrikanske musikere. Trommeslager Kenneth Ekornes har også fått inspirasjon fra sin brasilianske kone til å lage et eget nummer. Han tuller og tøyser med forskjellige trommebeats, og får hele bandet med seg i lange improvisasjoner.

Folkemusikk

Brazz Bros, med deres 3 Førde-brødre og 2 Tafjord-brødre, har sterke forbindelser til Ålesund og til folkemusikken. Blant flere selvkomponerte nummer kan Åkernes bli vist frem som et godt eksempel. Denne komposisjonen ble skrevet for fremførelse i Nidarosdomen i Trondheim. Verktødet scenes løsning på manglende klanglyd er lang etterklang og "falsk" akustikk fra lydmanen. Men det funker.

Med vitser, små historier er de et underholdende liveband.

Ellers går det i mye folkemusikkinspirert jazz. Med forbindelser til Cannonball Adderley, en jazz-saxofonist fra 50- og 60-åra, og til stjernepianisten Ray Charles, kommer egne komponerte låter fra Brazz Brothers som er morsomme, fengende og med en lett rytme som treffer alle.

Avslappende

Dette er underholdende, god og avslappende musikk. Brazz Brothers består ikke av masete popmusikere. Heller ikke av påtrengende og støyende rockeband. The Brass Brothers er koselige menn fra Ålesund som spiller den musikken de har elsket frem i flere tiår. Og det fortsetter de å gjøre. Jubileumsplaten kommer ut til jul.

▲ The gangsters of Beaten To Death as they assault yet another innocent man...

Oslo Gang commits murder

An assault of unprecedented violence cost the lives of many.

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.COM
PHOTO: ANDRES ANDERSON

On the evening of Friday the 23d September Tromsø became the scene of a bloody crime of epic proportions. As every week end, the Bastard Bar was packed with people there to enjoy the underground settings of one of the rare city's clubs playing decent music. The totally unprepared lot was completely taken by surprise as the well-staged aggression began.

According to a number of witnesses, the victims, trapped into the club's basement first came under attack from a well-known local youth gang known to the mainstream society as "BETABLOK". The five youthful criminals were clearly no strangers to vice and seemed to deeply enjoy the sight of dozens of terrified fellas being mercilessly tortured by their own assured hands. The pack proved especially cruel by their cunning use of rhythm, at times slowing down the aggression just to start it all over again much more heavily than before.

Disoriented by the sheer violence of the assault, those who managed to avoid the dreadful fate of being mauled by the Tromsø gangsters had no ways of escaping the arrival of the even crueler members of the BEATEN TO DEATH crime society. Hailing from Oslo, where they

ARTIST: Beaten To Death
VENUE: Bastard Bar
DATE: 23.09

became synonymous with acts of utmost barbarism, the gang took over the flogging duties only to increase pain and terror tenfold!

No mercy was showed by the combo as the torture brutally resumed. Frantically ripping through flesh and bones, the five southerners spared no life in their ignominious attempt to feed their maniacal minds with visions of apocalyptic bloodscapes. While BTB's attacks were generally quite short, those were by no means less deadly than longer ones and the floor of the Bastard Bar was soon covered with carrion.

The grotesque violence of the fight coupled with the flawless preparation of the felony made it impossible for the police to intervene on time and as of today both gangs freely roam the streets of Norway. Anyone in the possession of information that could lead to the capture of the aforementioned criminals is strongly advised to contact the local law enforcement authorities as soon as possible.

Disoriented by the sheer violence of the assault, those who managed to avoid the dreadful fate of being mauled by the Tromsø gangsters had no ways of escaping the arrival of the even crueler members of the BEATEN TO DEATH crime society.

«Konsen» Fyller 40

CLIO FABIANA FLEGO
CF_FLEGO@YAHOO.IT

“Mange opplever det som godt å fylle 40, man har blitt klokere, har livserfaring, blir hørt i forsamlinger og man vet hvem man er. på mange måter er Musikkonservatoriet en typisk 40-åring”

[“Many people find it good to reach 40; you have become wiser, have life experience, they listen to you in meetings and you know who you are. In many ways, the Conservatory is a typical 40-year-old”].

This is the best description to deduce the style of the Musikkonservatoriet of Tromsø, which, in order to celebrate its 40th anniversary, held a concert at Kulturhuset on 24th of September.

Konsen did not only bring back the best ex-students, like Heidi Solheim who is now internationally known in Pristine, the opera singer Berit Solbakken Solset, or the jazz pianist Jørn Øien. It also

set out to show the skills of the current students, to

Musikkonservatoriet is not only a school with an educational development on a wide field

show that Musikkonservatoriet does not only teach within guidelines, but it is also a place where you can find art environments beyond the last frontiers, whilst always safeguarding the region's traditional music. The concert was a great blend of different kinds of music, instruments and vocalists.

Artists: Heidi Solheim, Berit Solbakken Solset, Jørn Øien
Venue: KulturHuset
Date: 24.09

Drømmefangere som tidvis fenge

Utopia dekte Dreamcatchers andre runde her i Tromsø, som fant sted på Driv tirsdag 27. september. Her sto gitar, briter på key-board og et jazzband på menyen. En håndfull mennesker hadde funnet veien innom den lille kafeen for å få med seg kveldens begivenhet.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM
FOTO: KATARZYNA MIKOLAJEWSKA

Vilde Alida

Vilde Alida er navnet på kveldens første sanger ut. Hennes våpen for å målbinde oss er en enkel og grei kassegitar. Hun imponerer med fin stemme og ekthet. Tekstene hun fremfører har hun skrevet selv, noe som er tydelig. Vilde Alida stiller med en gjesteopptreden til å synge en duett, og tar med seg et band på de siste låtene.

Dessverre, når man kommer med en gitar og opptrer egne låter, er det lett og falle inn under "akustisk-dame-med-egne-låter"-kategorien, som det er plenty av allerede. Det er ikke mye nyskapende her, selv om jeg heller hører på henne, enn å se på en viss sangtalentkonkurranse på TV2.

Det ligger mye kvalitet her, men hun har vel som mange; en vei å gå. Jeg håper hun fortsetter å utvikle seg, for talentet kommer tydeligst frem i de siste låtene. Det er her hun viser sitt sanne kaliber, og jeg skulle ønske hun holdt seg til det gjennom hele spillelisten. Hennes siste sang Heartbreaker er et av kveldens høydepunkter.

Adam Brown

Som artist nummer to har vi Adam Brown, en relativt beskjeden brite som ved første inntrykk minner litt om John Legend. Hans instrument er et key-board, og han viser at det er godt mulig å lage hørbar musikk med bare den og stemmen.

Ved siden av John Legend-inntrykket kan vi skimte Elton John, og jeg vil bli overrasket hvis Elton John ikke ligger på Ipoden/iphonen hans. Som Elton John, tilhører vel denne typen musikk 90-tallet, for heller ikke her er det mye nytt. Han klarer likevel å lage stemning, og jeg hadde nok ikke hatt noe imot å sette på en Adam Brown-plate på en rolig kveld.

Adam Brown får også med seg en hjelper på en av låtene, nemlig Vin Goodwin. Stemmen til Goodwin passer bra ved siden av Adams, og dette blir artistens beste låt. Han avslutter med en upbeat halvfunky låt, som passer bra

som en understrek.

DripP

Når DripP kommer på scena er det ikke bare et lite sjangerbytte, men også et tempobytte. For DripP er nemlig en jazzgruppe som jeg etter et raskt Myspace-søk fant ut at er over 5 år gammelt. De spiller atmosfærisk og halvdunkel jazz, musikk som er basert på et mildt eksperimentelt uttrykk.

Musikken ligger litt ved siden av "vanlig" jazz, men ikke nok til å bli stemplet fullblods eksperimentell. De legger dette ansvaret på en gitar, som gir det hele en noe friskere lyd enn hva man ville hørt uten. Og fordi de er en jazzgruppe er det også mye energi, og det smitter.

Det jeg klarte å få ut av DripP var stemning, for heller ikke her ble jeg blåst av veien av nyskapende, egenstående musikk. Det er over middels, så hvis du liker jazz bør du løpe og

kjøre deres debutskive, som for øvrig heter Pirate Bay.

Vin Goodwin

Den siste artisten for kvelden overrasker oss med humor og et glimt i øye. Det fører automatisk til at man liker fyren og nok underbevisst gir han større mulighet til å imponere. Det passer bra at han synger rolige og personlige sanger som balanserer humoren, dette er som en skikkelig amerikansk dramakomedie.

Fyren får meg til å tenke på en annen artist som har sansen for rolige personlige sanger, nemlig Chris De Burgh. Dette både i tekst, stemme og musikk. Han deler også mange kvaliteter med Adam Brown som gjengjelder tjenesten, og

dukker opp som medsanger.

Det som slår meg er at disse to burde samarbeide mer, de blir nok aldri de nye Simon and Garfunkel, for dessverre (for fjerde og siste gang) det er heller ikke mye nytt eller noe som skiller seg her heller. Men hvis kvelden skulle hatt en vinner, ville det blitt Goodwin.

Fanger

Utopia forteller om de to søstrene Hansen og deres prosjekt, Dreamcatcher, som gir nye artister en sjanse for et øyeblikks berømmelse.

BARBRØ PAULSEN
FOTO: KATARZYNA MIKOLAJEWSKA

Litt historikk..

Dreamcatcher er en livescene for lovende uetablerte artister.

Det arrangeres månedlige konserter på kafescenen på Driv. Det er alltid mer enn en artist eller band pr kveld, og gjennomsnittlig spiller 40 artister på Dreamcatcher hvert år. Første gang avholdt 10.august 2010.

Dreamcatcher er et musikkonsept som går ut på å gi sing-songwritere en scene for å utøve sin musikk. I utgangspunktet uetablerte artister i starten av sin karriere. En gang i måneden forgår dette på Driv-scene i Tromsø. Avholdt den første Dreamcatcher den 10.august 2010.

I den spede begynnelse vokser en drøm...

Liselotte og Therese Holt Hansen er søstrene som står bak suksessen Dreamcatcher. De vokste opp i en liten bygd på Senja, nærmere bestemt Skatvik, langt fra musikkscenenes pulserende liv. Musikkimpulser var det likevel ikke mangel på da de kommer fra en musikalsk familie og

er tilsammen syv søsken som forøvrig sammen med foreldrene alle har en rolle i Dreamcatcher.

De flyttet til Tromsø og oppdaget etter hvert at den musikken de selv holdt høyest, sing-songwriting nesten ikke var å oppdrive i en ellers musikkspesket by. Det "hullet" ville de gjerne fylle, og med dette som utgangspunkt oppsto ideen om det som skulle bli Dreamcatcher.

Jentene fabulerer om at det skjedde en mørk og stormfull aften og jeg skriver ivrig, men blir avbrutt av latter fra Liselotte som avkrefter. Det var faktisk

De flyttet til Tromsø og oppdaget etter hvert at den musikken de selv holdt høyest, sing-songwriting nesten ikke var å oppdrive i en ellers musikkspesket by.

en fin og lys sommerdag der søstrene gikk å funderte på hva de skulle kalle "babyen". Det var en slags magi i luften og omringet av rein, niser og vakker Senja-natur, etter litt kasting frem og tilbake kom det! DREAMCATCHER, der det handler om å skape verdier og fange drømmer.

Et prosjekt vokser til...

Jentene startet en prosess med grundig research og de reiste fra klubb til klubb, fra land til land for å finne ut hvordan de skulle gjennomføre prosjektet på en solid og bærekraftig måte.

drømmer

En av faktorene for at konseptet er blitt en suksess er alle de frivillige som stiller opp med en driv og et engasjement som er utrolig sier Therese.

Slik det virker på meg så er dette et prosjekt fra søstrene Hansen, et prosjekt tuftet på kjærlighet til musikken og et dypt engasjement for det de holder på med. Inspirasjonen ble blant annet hentet i London som har en stor scene for sjangeren, og ut av dette ville de prøve å sy sammen en løsning som ville fungere i Tromsø.

De har fått støtte fra blant annet Norsk Kulturråd og Frifond (fond for unge mennesker som vil utvikle nye kulturtilbud etc.), og ved siden av Dreamcatcher tilbyr de workshops både innenfor promotering og låtskriving. Her henter de faglig kompetanse fra musikkbransjen både nasjonalt og internasjonalt.

De gjør også booking og reiser med band på turne, men ingen av sideprosjektene de driver med er tilfeldig valgt. Liselotte gjør det klart at alle aktivitetene de gjør ved siden av, ligger det en tanke bak og vil være en del av det de ønsker at tilslutt skal bli en del av en fulltids kulturbedrift. --Vi skal ha base lokalt og jobbe globalt. - avslutter hun.

Skaper minner...

Det ryktes at dere har begynt å utvikle et godt nettverk i London og artister som har vært her ønsker å komme tilbake. Jentene bekrefter at nettverket vokser i raskt tempo og at "munn mot munn"-metoden artister og musikkbransje i mellom ser ut til å være effektiv i så måte. Det virker som om artistene trives veldig godt når de spiller på Dreamcatcher og et av hovedmålene til jentene har vært å skape en trygg, intim og god atmosfære rundt konsertene. En av artistene uttrykte at å spille på Dreamcatcher var som å "spille hjemme i stua til bestemor."

De har også en scrap-book som fungerer som en hyttebok, som artistene skriver, tegner i etter de har spilt. Gjennom denne boken forsøker de å "fange" øyeblikket og følelsene som artister opplever der og da.

--Det hadde jo vært morsomt hvis vi kan bla tilbake i boken om noen år, og kanskje se at en eller flere av de uetablerte artistene startet sin karriere nettopp på Dreamcatcher, - sier Therese.

--Kanskje den en dag blir en museumsgjenstand, - smiler Liselotte.

Bruddet som førte dem sammen

Med tonene fra "Run river run" befinner jeg meg på lyd-sjekken til Vishnu og Dagny på hovedscenen på Driv. Utopia tar en prat med vokalist i Vishnu, Tor Thomassen og deres nye samarbeidspartner Dagny Norvoll Sandvik Aka Dagny.

BARBRO PAULSEN
BARBROMUSIC@GMAIL.COM

Den ferske singelen Run River Run er en duett mellom Tor og Dagny, og selv om den kommer nesten et år etter bandets debutalbum "Outskirt of Love", var det nettopp denne låta som satte i gang samarbeidet.

Hvordan oppsto dette samarbeidet?

-Jeg hadde skrevet en låt som jeg tenkte ville gjøre seg som duett, så møtte jeg Dagny og det var noe der med en gang! - sier Tor. -Hun har en fantastisk flott stemme som skinner gjennom på låta.

Hvordan har det vært å samarbeide med Dagny?

-Turneen fra "Outskirts of love"-skiva ble forlenget, fordi folk ville ha oss tilbake. Etter sommeren med festivaljobbing, ble det en ny høstturne og i den forbindelse ville vi ha noe nytt og aktuelt å presentere. Vi hadde låten som vi hadde spilt live før, jeg testet den ut sammen med Dagny på kassegitar og vi hørte at det kunne bli bra. Så må man jobbe in sangen med bandet. Vi er et rockeband og plutselig skulle det være en annen type følelse på en låt, men vi følte at det fungerte og alle likte den. Dagny skyter inn at de fikk gode tilbakemeldinger tidlig, fra alt fra venner til folk innenfor bransjen.

Hva handler låten om?

-En slags bruddsituasjon kan jeg vel si, og tilfører at det er lett å havne i en klisjefelle når man skal skrive en slik låt - du kan veldig fort si for mye. Det er ikke så viktig hva utfallet blir, du må klare å stoppe i et slags øyeblikk uten at du forteller historien fra a til å. Jeg sier litt om hvordan jeg opplever låten, som veldig mektig og ekte. -"Det er den", sier han.

På Vishnus turné, som har strukket seg over tre septemberuker, har også en annen Tromsø-artist vært høyst delaktig, nemlig folk/pop-artisten Dagny.

Hvorfor og hvordan har det vært?

-Siden låten "Run river run" ble så bra, tenkte vi med en gang at Dagny må få være support og gjøre sine greier, ikke bare komme opp på scenen å gjøre en låt og that's it. Hun har vært med oss på veien og leverer med oss og før oss, med kassegitar alene på scenen.

Men det er ikke fordi Dagny er fra byen at hun har fått lov å være både oppvarmingsartist og gjestevokalist sammen med Vishnu.

-Det er fordi hun synger jævlig bra- sier Tor. -Vi jobber alltid med folk vi digger og som har en kul måte å gjøre sin greie på.

Dagny smiler og nikker bekræftende og sier at det har vært en fantastisk turne.

-Jeg trives veldig med guttene både på og utenfor scenen. Hun sier videre at det er så bra at de har klart å gjøre en så kul greie av så forskjellige utgangspunkt - folk/pop møter rock.

Har dere hatt bra respons?

-Det har vært kjempebra respons og denne gangen har vi spilt på en del nye og mindre steder, som for eksempel Skien og Sogndal og ikke bare i de største byene. Det har vært veldig viktig å komme tilbake til de små plassene, og vi kan se at det er dobbelt så mange som er der neste gang.

Hva er ambisjonene?

-Det kommer tørt fra Thomassen at det er kjedelig å snakke om ambisjoner, det

kan idrettsutøvere ta seg av. Mine ambisjoner er bare å skrive bedre og bedre låter, og som band presentere det på en måte vi kan stå inne for. Det er jo ikke slik at pengene renner inn på konto, men vi er stort sett på veien og turnerer så det merker vi uansett ingenting til, smiler han.

Oktober ble turnéen avsluttet med konsert i Hammerfest, og etter det er det meningen at Dagny og Vishnu går tilbake til hvert sitt.

▲ The boys from Oh!

Lesson One: EP

Oh! – a fresh soul band from Tromsø – tells about their inspiration and a new EP that is being released on the 7th of October

MIAOLING FU
PHOTO: MARIUS FISKUM

In Tromsø where rock, metal and electronica dominate other music genres, there appeared a surprisingly very good soul band called

Oh! Their song, 'Do it again' was recently featured on 'NRK Urørt', a radio channel playing all new upcoming artists from the whole Norway. The song 'Do it again' is an all-over Tromsø product of the highest quality. The band played a concert on Fjellheisen as a part of DebutUKA.

I like to think of our school like the song 'Hotel California' by Eagles - "you can check out anytime you like, but you can never leave."

Utropia sat down with the four talented guys:

I sat down with the four talented guys for a little chat; Frode Larsen (24) vocals and percussion, Eirik Fjelde (21) keyboards, Arnljot Nordvik (21) guitar, and Morten Steene (23) bass guitar. They all study at The

Music Conservatory at Tromsø University College.

Did you all grow up listening to soul music?

Not necessarily, we all grew up listening to a bit of everything. As any youngsters, we grew up with different kinds of music and just listened to what was in and hip at the time. Friends often had some influence on what you ended up listening to. I don't think it usual for our generation to be growing up with soul, not in Norway at least.

Who is Oh!'s biggest inspiration?

It's hard to say. It is not like we go around all day playing soul. We all have different artists we listen to, so as a band we put in a lot from other genres of artists too.

How long has your study at The Music Conservatory been?

Well... it is a form of education, but we would rather call it a state of mind.

Frode: I like to think of our school like the song 'Hotel California' by Eagles - "you can check out anytime you like, but you can never leave."

Who wrote 'Do it again'?

Frode: It started with something I wrote, but in the end we all had our inputs and made the song together.

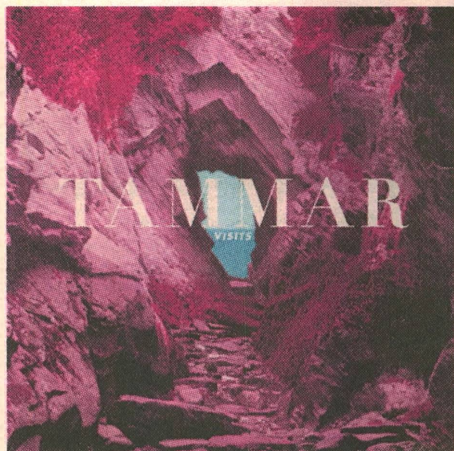
What does the song talk about?

The song is very much open for all kinds of interpretation. For us it is about daring to give it all for music, especially when living in a society not always open for those creative ones. We all have heard about getting a "real job" and doing what society expects of you, and blah blah blah. When your own guts tell you to go pursue your interest or to do something, it is never wrong. And once you've done it, you won't regret it. You'll do it again.

Oh!

At Hålogaland Theatre on 7th October at 9:30pm Oh! holds a release party of their new EP: 'Lesson One'.

Check www.ohband.me for tour dates, they are stopping by Kristiansand and Oslo this very month!

ARTIST: Tammarr
ALBUM: Visits
LABEL: Suicide Squeeze
RATING: 1/6

Cotton-like Pop

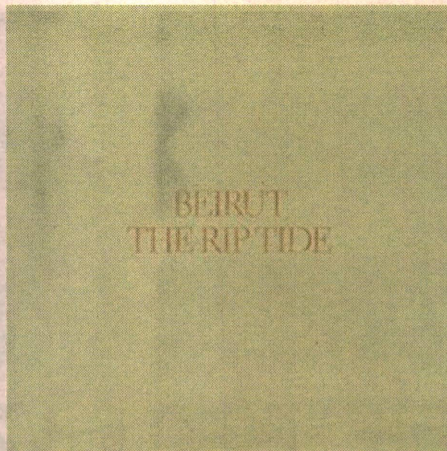
LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.COM

Okay, so TAMMARR is a five-piece band hailing from Indiana and, just like all of you they were completely unknown to us until the cultural department received a promo of their first album, "Visits". So, is this Pink-and-Blue album coming from the midst of nowhere any good? Critical question Indeed. After a couple of mindful listening session your correspondent would be tempted to say that there's as much interest in this album as in an early Coldplay B-side but it would be unconstructive, and mean.

Your correspondent could instead say that one could in fact find some interesting elements within this debut-album. Yeah, the band uses some perc's at times and this goes along well with the innocent pop feeling one gets whilst listening to "Visits". The kind-of "Newwavy" singing is also interesting at times like in the second track where you can feel the artistic commitment of the lead singer.

Otherwise, even if the keyboards are excessively simplistic (don't expect more than one repetitive melody per song at max) they sometimes have a nice grain like on "The Last Line", a song that even features some energetic (If not crushing) guitar parts. However don't expect too much (or anything for that matter) from the 6-stringed instrument. Most of the songs are indeed composed of very simplistic chords repeating over and over again over a totalitarian mid-tempo soundscape. The inherent flaws of such a formula are best noticed in "Arrows Underwater", a barbaric 8-minute song where, beside the intervention of some ethereal female mooring in the background, basically nothing of interest happens

Even with the best of intention it is hard to like "Visits". The band's utter lack of balls would maybe appeal to the most drugged-out hipsters of today but for those looking for some soulful dreamy pop music you'd rather get the Last LUKESTAR instead.

ARTIST: Beirut
ALBUM: The Rip Tide
LABEL: Pompeii Recordings
RATING: 5/6

Indie-trompeter

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

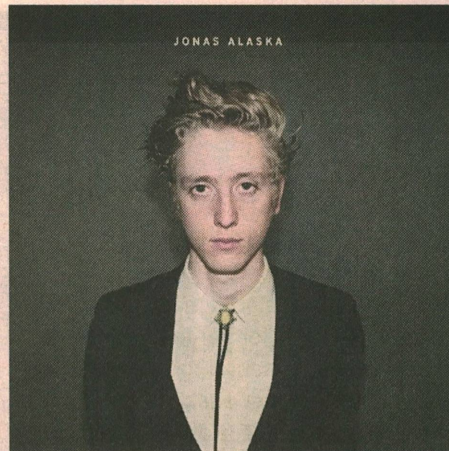
Beirut er et relativt ungt band fra delstaten New Mexico, bestående av en relativt ung skare bandmedlemmer. Gjengen har vært svært produktive, med tre album og frem EPer på fem år, og på den tiden kommet langt opp på indie-lista. Nå er de tilbake med et nytt album, og jeg kan tenke meg fansen har syntes de fire årene imellom utgivelsene har vært mektig lange.

Jeg blir alltid litt skremt når jeg hører at et band hviler mye på et instrument, for eksempel trompet. Det tar gjerne mye oppmerksomhet og gjør musikken ensidig. Her blir trompeten brukt med måte, og det er jeg glad for.

Jeg elsker det når hver låt står for seg selv, men samtidig hører sammen, og det gjør de til de grader i dette albumet. Det hele høres rent ut, men samtidig som det er spilt inn naturlig, og ikke blitt redigert i stykker. Effekten kommer kanskje av trompetens naturlige, litt kaotiske lyd.

Beirut har stått ved siden av de store i indie-gruppene, som Fleet Foxes, Band of Horses, Bon Iver og Death Cab for Cutie, og beviser her at de fortsatt tilhører den gruppen. Det høres stort og gjennomtenkt ut, friskt og sommerlig på ett sett.

Port of Call, Santa Fe og semivakre Goshen setter jeg som favorittspor, selv om det på jevnt plan er ganske bra, altså uten noen sår tomme. Det hele preges av en form for renhet, halvveis melankoli, egenartethet. Så la deg transportere inn i Beiruts hemmelige verden, et sted du kan ta det med ro og slappe av, for dette er vakert.

ARTIST: Jonas Alaska
ALBUM: Jonas Alaska
LABEL: Jansen Plateproduksjon
RATING: 6/6

Bob Dylans arvtaker?

STEWART HÅSETH
COFFEE@UTROPIA.NO

Jonas Alaska er i disse dager ute med sitt debutalbum. 23-åringen fra Åmli har fått god hjelp fra spesielt Thom Hell, noe som preger plata i en viss grad.

Jonas Alaska er en tradisjonell singer/songwriter, samtidig som han tar med seg det beste fra popelementene nevnte Hell har gitt ham. Jonas Alaska har tatt McCartneyskolen i Liverpool, og har ellers turnert mye på festivaler denne sommeren. Litt underlig kanskje at han har blitt tatt inn i varmen på denne måten, men han har et solid management i ryggen gjennom Haaland, Eidsvåg & Strøm, noe som har fått ham gjennom brasene andre nyetablerte artister ofte må igjennom.

Etter første gjennomlytting er det klart at artisten beveger seg i et modernisert lydbilde fra den tidlige Dylan perioden. Gladlåta In the backseat tar oss med på en lystig reise fylt av banjoklang og flerstemt sang. Morning Light får lytteren til å oppdage Jonas Alaskas vakre stemme, og synliggjør hvorfor han kan kalles den nye Dylan.

Jonas Alaska er likevel mye mer enn Dylan noensinne vil komme til å være. Kanskje er ikke mystikken rundt Alaska like sterk, men han trenger den ikke med det nydelige artistriet han har skapt her. Alt stemmer. Sangene. Tekstene. Arrangementene. Alt stemmer. Jeg håper ikke Jonas Alaska har brent alt sitt krutt i den første salven, for hva kan han toppe etter dette?

ARTIST: Katzenjammer
ALBUM: A Kiss Before You Go
LABEL: Propeller Recordings
RATING: 3/6

A Mellow follow-up

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.COM

Katzenjammer has finally released their second, ultra-anticipated album. Joy to the world! Honestly, after the wonder of their 2009 album "LE PoP", holding the follow-up "A Kiss before you Go" in my bare hands felt like a religious revelation. I assumed that such a great band must have certainly delivered another delicious album for us to feast on. However, despite my blind adoration of the all-girl band, listening to this second album ended up as a bit of a test of faith.

First, one must notice a huge difference in the overall pace of this LP. "Le PoP" was mostly an up-tempo album with new melodies and rhythm endlessly popping to the listener's delight. "A Last Kiss..." has considerably slowed-down its tunes. Though if such a direction works wonderfully on Katzenjammer's most intimate songs ("Lady Marlene") it also produces some washed-out tracks that display little of Katzenjammer's crafts(wo)manship ("Soviet Trumpeter": No Punch).

Another problem lies in the global atmosphere of the Full-length. You'll not find on this effort the cartoonish cabaret atmosphere that brought so much to the band's distinctiveness. Unfortunately we find much more classical song structures and sonorities ("Loathsome M", sadly bland). However, when more ingenious tricks are brought back from the band's vault they work as well as in the old days ("Gypsy Flee" weird yet mesmerizing melodies...well done).

Despite these flaws, one should still not be too severe towards the girls. I just wish these kitties hadn't decided to cover "Land Of Confusion", the ignominious 86' Genesis radio hit. As everything with post-Gabriel Genesis, the song sucks to start with and is even barely okay to listen to here. A good idea would be to record some good oldies. I am sure the girls would do terrific covers "The lamb" or "The musical box". More luck next time? Let's cross the fingers...

Lev som du leser!

August B. Hansen – direktør av Pushwagner forteller om hans film og samarbeid med kunstneren

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO
FOTO: MAYA ELINE LILJAN

1. Jeg har hørt at noen ville at du skulle lage en film om Pushwagner. Hva var grunnen til at du sa ja til denne oppgaven?

Det stemmer. Produsent Carsten Aanonsen (Indie Film) tok kontakt med Even for omkring tre og et halvt år siden. Han hadde lyst til å produsere en film om Push og mente at Even var rett mann for jobben. På dette tidspunktet satt Even og jeg i en bil på Hardangervidda på vei hjem fra en produksjon i Bergen. Even gjorde seg litt kostbar og sa at det var interessant, og at han ville vurdere det. Da han hadde lagt på kastet jeg meg over ham - dette skulle han gjøre og jeg skulle være med. Vi hadde begge et forhold til Pushwagner fra før og var veldig nysgjerrige på om det kunne la seg gjøre å lage en film om denne eksepsjonelt sære kunstneren. Noen av hovedtiltrekningen i prosjektet lå nok i det faktum at Pushwagner som person er vel så interessant som selve kunsten hans.

2. Hadde du noen ideer før du begynte å jobbe med filmen (noe du ønsket å fokusere på, hvilke hendelser du ville dekke)?

Ja, det hadde vi. Ganske mange faktisk. Filmen hadde sin spede begynnelse i NFIs ordning Nye Veier til Dokumentar, her er ambisjonen at regissøren skal utfordre seg selv og prøve å være nyskapende i forhold til tidligere

arbeider. Da vi begynte å jobbe med dette prosjektet hadde vi det klart for oss at vi ville problematisere dokumentarfilmens form og tilblivelse. Vi ville stille spørsmål ved dokumentarens forhold til sannhet - eller virkeligheten om du vil. De fleste tenker seg at dokumentaren, i forhold til spillefilmen, har en helt egen hevd på sannheten. Vi mener at dokumentaren i likhet med spillefilmen er en påstand - et gjennomkonstruert uttrykk. Samtidig ville vi lage et nært portrett av Pushwagner.

3. Har disse ideene endret mens du laget filmen?

Selve ideene har forandret seg forbausende lite. Den ferdige filmen bærer i seg veldig mange av de sentrale elementene fra de aller første prosjektskissene. Pushwagner viste seg å være et veldig godt utgangspunkt for å sette ideene våre ut i live.

Underveis ble vi stadig mer opptatt av å fokusere på ulike former for kontroll - og det ble et slags mantra for hele produksjonen. Pushwagner ønsket kontroll over egen iscenesettelse, kontroll over eget livsverk osv. Samtidig er han offer for en rekke prosesser som han ikke selv kan kontrollere. I dette spenningsfeltet oppsto mye fint.

4. Hvor godt kjente du Pushwagner fra før?

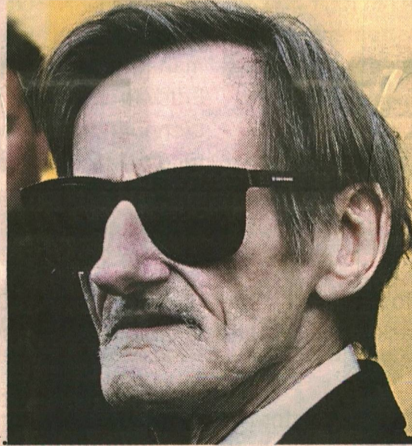
Som sagt kjente vi begge til Pushwagner fra før; både som kunstner og som myteomspunnet kultfigur på Oslos utelivsscene. Vi er begge veldig glad i tegneserier og science fiction, og da treffer jo Pushwagners kunst midt i blinken. Den er umiddelbar, tydelig og samtidig forførende mørk.

5. Har ditt syn på Pushwagner endret seg etter at du lagde filmen?

Ja og nei. Pushwagner er den samme som da vi traff ham første gang; munnrapp, frekk og morsom. Samtidig er vi blitt bedre kjent og det er lettere å se gjennom klovneriet. Bak den striglete dressen og alle spilloppene ligger jo en ganske sår historie. Det som kanskje overrasker meg mest er hvor lite bitter han er. Han har en egen evne til å nyte livet, leve umiddelbart og ikke kaste

De fleste tenker seg at dokumentaren, i forhold til spillefilmen, har en helt egen hevd på sannheten. Vi mener at dokumentaren i likhet med spillefilmen er en påstand - et gjennomkonstruert uttrykk. Samtidig ville vi lage et nært portrett av Pushwagner.

PUSHWAGNER UNDER HANS SALGUTSTILLING I TROMSØ

bort tid på å dvele ved fortiden.

6. Hva var den største utfordringen under filmingen?

Vanskelig spørsmål. Denne filmen har hatt mange utfordringer; det har vært en lang prosess. Muligens har det mest utfordrende vært den kontinuerlige usikkerheten knyttet til prosjektet. Pushwagner er veldig glad i kontroll og flere filmprosjekter om ham har tidligere havarert. Usikkerhet om hvorvidt vi faktisk ville komme i mål har vært en påkjenning, men når tilliten (og alle kontrakter) først var på plass var det lettere å arbeide med senkede skuldre.

7. Du bruker en interessant form i filmen. Var det din idé fra begynnelsen eller endret det seg over tid?

Som sagt har vi ønsket å lage en film som

stiller spørsmål ved dokumentarfilmens sannhetsgehalt - hva skiller egentlig en dokumentarfilm fra f. eks en spillefilm? Dette har vi gjort ved å være veldig tydelige på hvordan en dokumentarfilm blir til og ved å bruke veldig kontrastfylte visuelle grep. Filmen veksler jo mellom det rølpete og umiddelbare til det stiliserte og forseggjorte. Samtidig har vi meta-laget hvor vi bruker elementer fra Pushwagners egen kunst for å tydeliggjøre poenger vi mener er viktige i vår historie om Pushwagner. Dette har hele tiden vært planen, men akkurat hvordan det skulle gjennomføres måtte vi lete og leke oss frem til underveis.

Samspeillet mellom regi og hovedperson ble tidlig en del av filmens motor.

tør?

Vi prøvde i høyeste grad å bli kjent ham. Samspeillet mellom regi og hovedperson ble tidlig en del av filmens motor. Som jeg har vært inne på tidligere, så er vi ikke noen store tilhengere av objektivitet og tanken om nøytral dokumentarisk skildring. Det ligger i filmens premiss; filmen viser ikke Pushwagner fullt og helt, men er en av mange mulige skildringer av Pushwagner - vår skildring.

10. Hva er din mening om mediernes dekning av Pushwagner?

I løpet av de siste årene har det vært skrevet så mye om Pushwagner at det er litt vanskelig å uttale seg om det helt generelt. Det er publisert enkelte veldig gode artikler som drukner litt i all den tabloide støyen som nesten alltid fokuserer på sirkuset rundt ham. Under rettsaken var nok presedekningen litt tendensiøs, men dette har jevnet seg ut. Selv vet jeg at han er strålende fornøyd med all oppmerksomheten, og han sier ofte at han lever for applausen.

11. Er det noe du ønsker å formidle i filmen din?

Ved siden av de tingene jeg allerede har vært inne på er det fristende å svare med et Pushwagner-sitat: Lev som du leser!

12. Hva var Pushwagner reaksjon etter han hadde sett filmen?

Vi var veldig nervøse første gang vi skulle vise ham filmen. Faktisk sneik Even seg unna. Jeg satt ved siden av Pushwagner som vekslet mellom å gjemme ansiktet i hendene og komme med applauderende tilrop. Etter filmen utbasunerte han: Dere har fått det til! Det hadde jeg aldri trodd... Det sterkeste for vår del var nok å se at filmen faktisk rørte ham skikkelig. Det ga oss en god bekreftelse på at vi virkelig hadde truffet mennesket bak maskespillet. Da vi sa at vi skulle gjøre noen små justeringer gikk han helt opp i fistel og sa at vi ikke skulle forandret noe - ikke ett bilde! Noen små justeringer ble det jo, men det gikk smertefritt.

9. Prøvde du å bli kjent Pushwagner eller ønsket du å forbli en objektiv observa-

▲ Pushwagner at the opening screening at Verdensteateret

A biography taken to another level

Such an extraordinary artist as Pushwagner deserves an inspiring and fascinating biographical film. Pushwagner is such a work

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO
PHOTO: MAYA ELINE LILJAN

An artistic depiction of an artist

The directors Even Benestad and August B. Hanssen managed to make a movie about an artist that is an art masterpiece itself. The innovative, non-chronological narration is one of the film's biggest merits. Pushwagner is definitively not a film biography in its most traditional sense and the film only gains from it.

Leaving the traditional story-telling behind

Trying to set the chaos of Pushwagner's life in order is at the same time complex and completely pointless. Would knowing the details of his childhood or marriage make us understand why Pushwagner created *Soft City* or why at some point of his life he choose to live as a tramp? We

can never get answers to these questions, and I doubt that if we asked Pushwagner himself he'd be able to answer.

Pushwagner tells the story of Terje Brofoss in an anachrony – by showing us fragments of the artist's biography blended with events from the present times and animations of Brofoss' art. It makes it very sincere and humane. At the same time it managed to engrave Pushwagner's history onto my memory and since I saw the movie I have been incapable of getting it out of my head. It makes you ask questions about the artist's life and art, as well as making you appreciate it and want to get to know even more about it.

Focus on the artist inside

Another thing that Pushwagner succeeds in is focusing on Terje Brofoss's art, instead on his personal life or the lengthy process

against Morten Dreyer. Let's leave it to the tabloids. One has to remember that Pushwagner is, above all, an artist. In the movie we see the emaciated artist behaving inadequately to the situations in which he is in. For instance, he does not want to give a speech at the opening of his own exhibition. The directors contrast such scenes with ones in which we can really see the artist's genius, as when he comments on the movie becoming a meta-film (nb! A style of film-making that presents the film as a story about film production.) What ex-homeless or drug addict has such art knowledge and such a critical mind to be able to comment on a movie that is still in the making!

The border between Pushwagner's art and life seems to be more and more blurred throughout the movie.

the artist "directs" the scenery in which the filmmakers place him. Such scenes show Pushwagner as a true artist – treating the world surrounding him as potential inspiration for his work. We also see Pushwagner in a cockpit taken from his own paintings, while he's trying to steer the plot of the film about himself. The border between his art and life seems to be more and more blurred throughout the movie.

A remarkable success

The overall impression that I got after the screening of Pushwagner was overtly positive. Even Benestad and August B. Hanssen have risen to the task of depicting one of Norway's icons.

They also managed to make an innovative and touching documentary that stays with you long after the screening. I'd guess that the movie can be enjoyed not only by the art-aficionado.

Cinematic artistry

Finally, the movie is stunning visually. It includes animations of Brofoss' paintings and illustrations as well as scenes in which

▲ Holger Pötzsch

Filmgrenser – watching classics through the lenses of borders

Holger Pötzsch talks about Filmgrenser – a Border Aesthetics project. The cycle of movies presenting various kinds of borders is screened at Verdens Teatret

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO
PHOTO: BJARTE AARMO LUND

Filmgrensen is a cycle of films that deal with various kinds of borders. They are preceded by a short introduction and followed by a discussion. The cycle is organized by the Border Aesthetics project that is coordinated with

the Department of Culture and Literature at the University of Tromsø. The previous cycle, which was the first of its kind, was organized in Autumn 2010 and was a big success.

"We were given an opportunity to invite researchers from both the University of Tromsø and from other universities to choose a

film that they believe has something with the issue of borders." Holger Pötzsch tells us, who is one of the project's initiators.

What borders?

"We are talking about all kinds of different borders: borders in time, borders between the genders, class borders, the border between the private and public sphere." explains Pötzsch "In Lone Star (that will be shown 10.10) we find a border between right and wrong, legal and illegal, while The Kite (shown 24.10) deals with political borders."

A different experience

All movies in the Filmgrensen cycle are preceded by a short introduction from a researcher that has chosen a given movie. The introduction gives the audience a tool for interpretation of the movie as well as a new insight into it.

"When you experience a piece of art – a

movie, a painting, a novel, you can always have a different entrance point into what you see and experience. This can be an interesting experiment." explains Pötzsch. "There are lots of classics in the program that people have often seen before but I think each and every one of them will get a new perspective once they've heard the introduction."

Interaction with the audience

But one of the main differences between Filmgrenser and a regular film screening is the fact that Filmgrenser is oriented at interaction with the audience.

"We wanted to present how to use borders to get insights into what you see, but also that people can say that they disagree and say "but haven't you thought of this kind of border?". This is why it is so important for students to attend screenings because

they will meet us during the lectures."

A perfect place for discussion

Pötzsch is also very happy for the cooperation with Verdensteatret and Tone Lein, who deal with all the administrative and copyright issues. What is more, he explains that VT is a place where one can bring a glass of wine to a screening and it has a homely atmosphere that makes people feel comfortable, which is important for the discussion following every movie.

Not only for culture or literature students

Finally, Pötzsch puts an emphasis on the fact everybody is welcome to the screenings: "These screenings are explicitly for the whole town and we are interested in their opinions."

Program:

10. oktober:
LONE STAR (USA 1996)
Presenteres av Lene Johannessen, UiB.

24. oktober:
THE KITE (Lebanon/France 2003, English subtitles)
Presentert av Johan Schimanski, UiT

7. november:
STELLA POLARIS (Norway 1993, English subtitles)
Presenteres av Holger Pötzsch, UiT

21. november:
BREAKFAST ON PLUTO (Ireland/UK 2005)
Presenteres av Ruben Moi, UiT

5. desember:
ETERNITY AND A DAY (Greece 1998, English subtitles)
Presenteres av Hanna H. Hansen, UiT

Filmgrenser at VT

Free entrance for the students and employees of the University of Tromsø (remember your student or employee card).

▲ Atle Antonsen spiller den sterkt nevrotiske Kong Curling

Nevrotisk Antonsen i nisje

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Kong Curling møter vi Atle Antonsen som den nevrotiske curlingspilleren Truls, som på en curlingkonkurranse oppdager at isen er FOR rug, så han får et sammenbrudd og havner på mentalsykehus. Truls kommer ut igjen mange år senere. Da finner han sin gamle mentor og reservepappa (Ingar Helge Gimle) liggende og vente på donorlunge, med bare noen måneder igjen å leve. En mulighet til å redde mentoren dukker opp ut av det blå, nemlig og vinne NM i Curling og 1 million kroner. Problemet er at Truls' utskrivelse fra

mentalanstalten hviler på at han ikke skal være i nærheten av curlinghallen.

Kong Curling er regissert av Ole Endresen og dette er hans første spillefilm. Før har han stått for Ut i Vår Hage og Etaten, begge sammen med Atle Antonsen. Filmen er spekket til randen av store norske skuespillere og komikere, som er med og krydrer filmen med masser av vidunderlige smaker. Listen er så lang at jeg ikke en gang skal starte den, men jeg kan love deg at du vil legge merke til dem.

Først og fremst vil du få øye på en Atle Antonsen som er i toppform, han drar en

Steve Carell og tar på seg seriøsmaska som i Little Miss Sunshine, men han gir oss også en god dose utagerende galskap. Selv om karakteren til tider er splitter pine gal, er det også en veldig tydelig sårbarhet som Atle Antonsen klarer å spille troverdig. Hele filmen er først og fremst morsom og har veldig mye av den norske humoren i seg. Det kan til tider føles litt ut som en sketsjfilm, men det er allikevel ikke nok til å dra filmen ned. Denne filmen bør falle inn under norske komedieklassikere, grunnet de utallige minneverdige scenene og de fantastiske karakterene som brenner seg fast i minnet ditt.

MOVIE TITLE: Kong Curling
DIRECTOR: Ole Endresen
COUNTRY: Norway
Rating 5/6

DEN NORSKE KIRKE
STUDENT prestene

I TROMSØ

<http://uit.no/studtjenester/957>

tor.stranda@uit.no

kari.nedgard@uit.no

91342023

97003476

J
O
B
B

«EN MASTER FRA BI VISER
AT DU ER KLAR FOR
KOMPLEKSE OPPGAVER»

Anne Røren Andreassen – STOREBRAND

Les mer om hvilket av våre 8 masterstudier
som passer deg på www.bi.no/msc

TYNGDEN DU TRENGER

BI

FILM-KAMP

Silent laughter

Aki Kaurismäki comes back with a warm comedy that is a tribute to the French cinema of the 1930s

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO
RATING: 4/6

The biggest merit of *Le Havre*, its nostalgic appeal, is the same reason why the movie will probably not be enjoyed by a wider audience. The classical situational humor that Kaurismäki uses is closer to Charlie Chaplin's *Gold Rush* (1925) than to *American Pie* (1999). However, if you have a penchant for old movies you'll probably appreciate the film's discrete humor.

The director's depiction of the dwellers of the small town is truly heart-warming. They lead mundane lives, silently struggling with financial and relationship problems. They seem to be derided of higher feelings like love, philanthropy or bravery. However, the moment Idrissa, a young emigrant from Liberia, appears in *Le Havre* even the grumpy grocery store owner, who used to hide every time Marcel would come to get some food on credit, gives away a whole crate of food.

The action of *Le Havre* takes place in a small port city in Northern France. Marcel Marx (André Wilms) is an unfulfilled bohemian writer who makes his living by working as a shoe-shiner. He struggles to provide a living for his beloved wife, Arletty, and his dog, Laika. Unfortunately, Arletty gets cancer and

Kaurismäki managed to take the formula of a classic French humanistic comedy and incorporate it into his own artistic style. It is not an easy thing to do – many directors before him have tried such a thing and failed. The mixture of the nostalgic French cinema and Kaurismäki's humanistic style has resulted in a warm movie about people living their mundane lives on the outskirts of society. The characters are likable, and their actions, motivation and behavior are easy to understand and indetify with.

What makes *Le Havre* distinct from the French cinema of the thirties is the fact that Kaurismäki has incorporated a contemporary problem into this classical movie. The young Liberian boy, Idrissa, arrives by mistake in *Le Havre* instead of London and barely flees from the police that would have sent him home. One could argue that a modern problem doesn't fit a nostalgic movie, but I got an opposite impression. The movie shows that altruism has always existed in society and it doesn't matter if you help a war repatriate or an immigrant from Africa – there still exists an atom of need for helping the ones who are in need.

is forced to live in hospital leaving her unrealistic and non-self-reliant husband on his own. During her stay at the hospital, Marcel manages to get himself mixed up in an illegally smuggling a refugee from *Le Havre* to London and attracts the attention of the local detective, played by Jean-Pierre Daroussin.

Redaktøren Aki Kaurismäki ligger nok litt utenfor min vanlige kinokveld-sjanger. Han tilhører en kategori jeg som oftest beundrer på avstand, nemlig arthouse. En sjanger jeg egentlig liker ganske godt, men som er blitt ødelagt av alle de arthouse-folka som dissers konvensjonell film. Er det virkelig så ille å like både Ingmar Bergman og Peter Jackson? Så da heller jeg heller mot mainstream enn hva som dessverre er blitt douchestream. Men la oss gå fra kritisk dissing til selve filmen, *Le Havre*.

Aki Kaurismäki er en sky type fra Finland (hvis navnet ikke røpte det) som har laget film i snart 30 år, og nå står klar igjen med nok en film som får Cannes til å juble. Men han klarer også det kunststykket å få oss utenfor den franske filmfestivalen til å bruke munter utestemme, for her snakker vi høy standard. Selv om *Le Havre* kanskje er en litt mindre film enn Terrence Malicks *Tree of Life*, Pedro Almodóvars *The Skin I Live In*, og trøbbelmakeren Lars Von Triers *Melancholia*, er den like fullt en film som står stødig opp mot

Noe magisk

Aki Kaurismäki - en sky type fra Finland - kommer med en ny, magisk film.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM
RATING: 5/6

disse storhetene.

Det som først kommer til å slå deg er den gammeldage stilen regissøren bruker. Den er satt i nåtid, men det virker som den ble laget for 40 år siden. Alt fra lyssetting til skarpe farger er gammeldags, også skuespill og musikk minner om 70-talls europeisk drama. Det er nok en del av humoren vil jeg tro, siden Wikipedia forteller meg at filmen er en dramakomedie, en dramakomedie om Europalandenes respektløse behandling av innvandrere.

Handlingen hviler på en gammel, vennlig mann vi raskt sympatiserer med, noe som fører til at hjerterytmen stiger betraktelig når mannen kommer i problemer. Det er her du forstår at regissøren har full kontroll, og du forstår at du har bevitnet noe magisk når filmens klimaks kommer.

▲ Morten Abel briljerer sammen med sine medskuespillere på Hålogaland teaters hovedscene

FABEL Lastist

Titel: The Black

Rider

**Sted: Hålogaland
teater**

Premiere: 22.09.11

Hålogaland Teater setter opp et moderne amerikansk teaterstykke med selveste Morten Abel i spissen. Her får vi servert et tysk eventyr med genistreken Tom Waits bak veivepinnen, blå hjortehybrider, blodig dans med en flådd Bambi og ikke minst selvstendige djevelkuler.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM
Foto: Tor Farstad

Sigrid Strøm Reibo star bak denne halvt norske adaptasjonen av det amerikanske teaterstykket **The Black Rider**. Stykket bygger på et tysk sagn som ble snappet opp av tre amerikanske herrer: avantgarde regissøren Robert Wilson, forfatteren William S. Burroughs og den folkekjære raspestemmen Tom Waits. Trioen har tatt sagnet og laget sin egen historie, med sin egen stil, noe den nordnorske adaptasjonen også ser ut til å ha gjort.

”**Stykket hviler på absurdheter, Tom Waits-musikk og enkel historiefortelling, blandingen fungerer veldig godt.**”

Hovedpersonen Wilhelm er håpløst forelsket i Katchen, datter av en skogvokter som ikke ser for seg Wilhelm som den kommende svigersønnen, heller en brautende snikskyter med bart. Vår helt er en nerdete bokholder som ikke er like stødig på skytteren (bokstavelig talt) og den eneste måten å imponere faren til dama på, er å bli en god jeger. I sin fortvilelse møter han på Morten

Abel som er villig til å gi han noen kuler som rett og slett gjør det umulig å bomme. Han blir en suksessfull jeger og er snart innlemmet i familien. Men så er det tid for at kulene tar slutt, og en ulykkelig Wilhelm søker tilbake til Morten Abel som kan levere flere “skudd”, men med en betingelse: At den

siste kulen går dit Abel vil.

Historien er som sagt basert på et gammelt sagn, som er blitt marinert i samtiden i 200 år, og kommer ut i Tromsø 2011 som et friskt og moderne teaterstykke. Her blir historien veldig tydelig knyttet til diverse moderne problemstillinger, viktigst “substansavhengigheter”, men uten at det blir for påtrengende. Stykket hviler på absurdheter, Tom Waits-musikk og enkel historiefortelling, blandingen fungerer veldig godt.

Miksen mellom norsk dialog og engelsk sang går for det meste smertefritt, men når en en-

gelsk dialogsetning plutselig dukker opp, blir man litt forfjamsset. Prestasjonene er overgående bra, og forbered deg på å bli overrumplet av Anneli Drecker som stjeler showet et par ganger.

Jeg stusser litt ved den følelsen av at regissøren har tonet ned karakteren Satan, både designmessig og ved tilstedeværelse på scenen. Skulle ønske at karakteren hadde fått mer spillerom, slik som han fikk nærmere slutten, jeg skulle rett og slett ha likt og sett djevelens sluhet mer synlig gjennom hele stykket.

”**Skulle ønske at Satan hadde fått mer spillerom, slik som han fikk nærmere slutten, jeg skulle rett og slett ha likt og sett djevelens sluhet mer synlig gjennom hele stykket.**”

MUSIKK
AV **TOM
WAITS**

MANUS
AV **WILLIAM
BURROUGHS**

OG **ROBERT
WILSON**

Musikalen

THE BLACK RIDER

SCENE VEST 22. SEPT – 29. OKT 2011

STUDENTPRIS: KR 280,- (ORDINÆR T KR 380,-)

HÅLOG
ALAND
TEATER

HALOGALANDTEATER.NO

Bokanmeldelse

Titel: Frie Kaker
Av: Anne Spurkland
Forlag: Spartacus

BJARTE AARMO LUND
 BJARTE@UTROPIA.NO

Etter at boka hadde et lengre opphold hos kulturredaktøren fikk jeg endelig muligheten til å lese i frie kaker av Anne Spurkland. Med et eget kapittel om kakekjemi er det klart at interessen var vakt. Her skriver forfatteren om ulike kjemiske prinsipper som er viktig for baking. Hun tar

for eksempel opp hvordan pH påvirker farge og smak, samt at hun går igjennom næringsgruppene en for en.

Når Anne Spurkland forlater kjøkkenet er hun professor i medisin ved Universitetet i Oslo, og der forsker hun på autoimmune sykdommer. Og her er det samsvar mellom liv og lære, boka er fylt opp med oppskrifter for allergikere. Her er det kaker uten melk, mel, egg og sukker, ofte oppskrifter som passer for personer med flere allergier også.

OPPSKRIFT:

- Skrell en halv appelsin med en potetskreller (små biter) og kok i en stekepanne med 100g sukker og 1dl vann til sukkeret blir gyldent og skallet kandisert.
- Det kandiserte skallet fiskes opp og legges på et bakepapir til senere. Sirupen brukes til å glassere bunnen av en 20cm form.
- Resten av skallet på appelsinen rives med et fint råkostjern, og safta presses ut av appelsinen. Sett til sides.
- Kok opp 50g kakao, 50g sukker, 1ts bakepulver, 2ts vaniljesukker og 1dl vann i en gryte.
- Deretter tilsetter du 100g ris og 4dl kokosmelk, for å få all kokosmelken ut av boksen skyller du med 1dl vann til.
- La det koke i gryta i 30min, rør om av og til før du til slutt moser blandingen med en stavmikser.
- Bland inn 30g maizenamel i appelsin-safta, og tilsett sammen med revet appelsin-skall til gryta. Gi blandingen et oppkok før du heller den over i formen og lar den stå minst 4 timer i kjøleskapet.
- Snu kaka på hodet over på et serveringsfat og pynt med kandisert appelsin-skall.

Hver oppskrift kommer også med en liten introduksjon, der hun enten oppgir sine kilder eller gir en mer teoretisk introduksjon til oppskriftene. Som kjemiker setter jeg stor pris på at de fleste målene er i gram, noe som gir mer reproducerbare resultater enn volum som varierer fra gang til gang.

Men mest av alt satt jeg pris på kapitlet "fri for konvensjon" der Spurkland løsriver kakebaking fra tradisjonelle tanker om hva kaker er, og hvilke smaker som passer sammen. Jeg endte opp med å lage sjokoladecake med ris og kokosmelk (som verken inneholder egg, melk eller hvetemel). Heftig!

Nå er det ikke lengre noen grunn til å være fri for kake.

Bokanmeldelse

Titel: "Dei tek ikkje tran i Texas"
Av: Sigmund Falch.
Forlag: Schibsted Forlag

THEATRE ON THE EVE OF WAR

TIDE (Tromsø International Drama Ensemble) is back in fighting spirits. "On the Eve of War" is the new play they shall perform by the end of the fall semester.

MANON COURTAUX

TIDE began last January, with the first play by UIT's Professor Stuart Robinson: *Ship of Fools*. While this one wasn't meant to be for the drama group, he wrote 'On the Eve of War' especially for this new season. "I was expecting more or less twice the number of people compared to the last semester, so it was guesswork for the number of parts in the play", he says.

By now most of the roles have been attributed indeed, including Robinson himself in one of the main ones. Many new participants have joined what he calls "the core" formed previously from those who didn't have to leave – as we know most of the international students are here for one year or just a few months.

On the Eve of War is a play in two acts. I won't venture to make a summary of it since I haven't read it entirely yet, but one can

TIDE expects an increasing number of participants for the coming semesters, along with a development of its activity.

reasonably suppose it's about war, more specifically WWII. But don't be afraid, it's actually a funny play and from what I know, it promises to be really enjoyable to see.

It should be put on stage in December, most likely at Driv, whose top floor welcomes the crazy rehearsals on Mondays evenings – honestly, you'd believe yourself to be in an asylum, which is actually quite a great feeling; if you enjoy hearing animal sounds and looking at people wiping the floor with their metal-fan hair, just drop by at 9 o'clock. The ensemble is still directed by the professional actor Klaus Løkholt, who manages to find unexpected ways of leading the amateur actors up to the right feeling, either by psychological or physical tricks, observes Robinson.

Generously supported by both the Studentsamfunnet and the Hålogaland Amatør Teaterselskap (HATS), TIDE expects an increasing number of participants for the coming semesters, along with a development of its activity. "A larger number of people permits more ambitious projects" says Stuart Robinson – and hopefully the highest number of performances allowed in the so sought-after cultural center Driv would thus be possible as well.

En god latter utpå kvelden? Ja, takk!

Igjen har Falch snust rundt i bl.a. Nasjonalmuseet for å finne frem gamle bilder og gi dem et nytt, friskt pust.

KIRSTI WESTER AMUNDSEN

Du vet de gangene du på kveldene får lyst til å slenge deg i sofaen, slå av facebook, twitter, myspace, yourspace, youtube, mytube og alle andre tuber, ta deg et glass vin med eple og valnøtter til, dra av deg de syltrange dongeribuksene, på med nattdrakten, tenne stearinlysene og lese noe enkelt og morsomt – ja du vil bare rett og slett kose deg litt? Eller har du glemt at du en gang hadde et slikt behov? Uansett, nå er tiden inne!

Dagfinn Lyngbø kaller boka "hysterisk morsom!", noe jeg kanskje vil redusere en smule til ganske morsom! Jeg lo meg ikke sønder og sammen, men at jeg fikk meg en liten latter i ny og ne, det skal jeg ikke nekte på. Har du rundt kr.200,- du vil bruke på god, original koseunderholdning, ja da skal du kjøpe deg denne sjarmerende boka på uskyldige 95 sider. Halvparten av sidene er bilder fra gode gamle dager, den andre delen består av Falchs egne kommentarer til hvert bilde. Du kan godt si at bildene får en ny betydning, og enkelte av dem er så treffende og direkte herlig at det skal godt gjøres å holde tilbake smilet.

Dette er ikke en av mange vitse-bøker eller andre komediebøker du føler du har lest før, dette er humor på en

ny og elegant måte, vil jeg si, i samarbeid med vår felles arv og historie – sett i nytt lys vel å merke. Jeg ville sett på det som en ære om Falch hadde tatt seg bryet med å gi nytt innhold til noen av mine gamle, gamle slektsbilder fra tidlig 1900-tall. Han mestrer til tider å spe i med den ene glanskommentaren etter den andre, og det er herlig og bare bla om og bla om mens latteren er like rundt hjørnet.

Nå er det strengt tatt ikke lenge til jul, så hvis jeg skulle glemme å komme med julegavetips senere, kommer jeg med det nå; denne boka passer til de fleste, dvs. alle de som forstår ironiens verden og som kanskje har levd lengre enn ti år. De vil neppe bli skuffa, slik som et par småsøsken i boka; "Klart vi var skuffa. Vi hadde hørt at det skulle vere gåver under treet, men under dette var berre onkel Arvid." Ber du dem i tillegg slå av mobilen og alt annet elektrisk underholdningsmateriale, vil jeg nesten garantere at de vil bli fornøyde. Kjøp boka du, og gi den gjerne videre - her er den lune humoren som aldri går av moten, direkte til folket!

Boka er skrevet på nynorsk, noe som bare gjør den enda bedre. Så fortvil ikke – sidemålet er også en del av sjarmen.

Skål!

▲ Art patrons admiring Pushwagner's new exhibition at Kulturhuset

PUSHWAGNER: A dystopian vision of the future

CLIO FABIANA FLEGO
CF_FLEGO@YAHOO.IT
PHOTO: MAJA ELINE LILJAN

Fluorescent colors and black line drawing, children and man mass-produced, and a wafer-thin line of irony: Hariton Pushwagner has arrived in Tromsø, displaying his artworks in the gallery of the Kulturhuset in the last ten days.

The Norwegian pop artist, whose name is the artist pseudonym of Terje Brofos, studied at the State's School of Art and Design of Oslo, and in the last few years highlighted at the 5th Berlin Biennial for Contemporary Art in 2008 and the 16th Biennale of Sydney in 2008, in addition to the prize for the

Best Contribution at the annual Norwegian State Exhibition in 2008.

All in all, the hardened 71-year-old has become a cult figure through media promotion and his pop-art becomes more and more popular, ranking him among the most celebrated artists in Norway.

His art puts the human being and their daily habits in the foreground, like they are mass-produced and mechanical reproductions, implying they are industrial cultural objects. He believes there may be a private viewing out of the ordinary, and I think his artworks can represent this in an excellent way, putting the subjects in a context without any space and time.

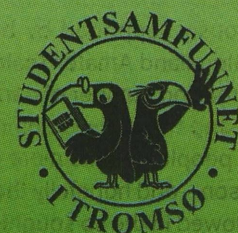
Art Event

Exhibit: Pushwagner Salgutstilling
Venue: KulturHuset
Time: 14.09-25.09

Safe Bodega
studentenes
egen cafe
i hus 2
teorifagsbygget

åpent hver
dag 12-18
beste vafler
på campus
for kun 10 kr

spillkveld
mandager
18 - 21

▲ Even if you don't see yourself as a professional photographer you can still take amazing pictures of Aurora Borealis.

Aurora Borealis Hunters

KATARZYNA MIKOLAJEWSKA
BYLAMNAMARSIE@GMAIL.COM
PHOTO: ANNA DAMPS

Auroras

Hello space hunters! We hope that you are enjoying the beautiful Auroras. Here you can find more info about upcoming northern lights and more tips to catch these beautiful moments.

Since the winter and the "mørketida" are coming soon, now is the best time to catch Auroras. In the previous issue we suggested some pages on which you can check the Aurora forecast. Lately it was possible to see the red Aurora Borealis, which does not happen very often in Tromsø. Space-weather.com explains that it is because of big M-class explosions on the sun that took place around the 23rd of September.

Solar cycles

Auroras depend very much on solar cycles (a periodic change of the amount of irradiation from the sun) which has a period of about 11 years. The current, 24th cycle, started in 2005 and the activity is supposed to reach its peak in 2012. So don't

leave Tromsø for the next two years, stay and watch the most exciting and beautiful show in the world! But don't worry even if you won't stay here next year. This year's forecast is also really promising for all of us that have not seen the Aurora Borealis yet.

What's up in space?

The Aurora Borealis is a very unpredictable phenomenon. Anyway, we will try to provide you with a forecast for the next two weeks. Here it comes: on the 1st of October NASA's Solar Dynamics Observatory (SDO) observed many "entangled eruptions" on the sun. The coronal mass ejection is relatively slow moving and will reach Earth on October 5-6th. According to the weather forecast in Tromsø it will be cloudy. But as always, we still have hope for a big surprise from the sky that could become clear for just few minutes and give us the opportunity to see the Aurora Borealis.

We provided you with some tips about how to catch sight of Auroras and we have already received some pictures from our readers. We are waiting for more! Share your pictures and tips with us!

Send us pictures of Aurora borealis to redaktor@utropia.no

World Famous Banana Bread

(ok, not world famous, but good...)

SHANLEY SWANSON
SHANSTAFARI@MSN.COM

This bread is a great way to use bananas that are over-the-hill and beginning to look disgusting. Next time instead of tossing them, or hiding them inside your roommate's rain boots, just make some delicious banana bread. It's great addition to breakfast, and koselig with coffee or tea on a rainy evening. This recipe is pretty relaxed: it almost always comes out well, so feel free to modify it.

Ingredients:

- 3.5 dl flour
- 1.75 dl sugar
- 1.5 teaspoons baking powder (if you have some)
- 1 tablespoon cinnamon
- 2 egg whites
- 1 ½ or 2 bananas

Optional ingredients:

- ½ bar of dark chocolate cut/smashed into small pieces (cheap bars in the cooking section)
- a pinch of shaved fresh ginger (again, if you have some)
- sesame seeds

Mix everything together except the sesame seeds (it'll be pretty runny). Grease the inside of a ceramic or metal dish and pour the mixture in, being sure to leave some room at the top. My favorite is round, ceramic and a bit deep. Sprinkle the sesame seeds on top, and bake at 175 C for around 40-50 minutes, or until the top of the bread is dark brown and the kitchen smells wonderful. (It might take less time if you're using a metal pan; keep an eye on it.) After the bread comes out, loosen around the edges with a knife and take the loaf out to cool. This is when you'll find out if you didn't cook it long enough, or if you burned the bottom. The bottom should be a nice, rich brown that holds together well. Just remember, you can always crumble it into your roommate's sock drawer and start over with some more bananas. Hopefully it'll be delicious, and you can have some fresh out of the oven with butter melting on top.

Gode avtaler for deg som er student

Som studentmedlem i et LO-forbund vil du få tilgang til produkter og tjenester som vil gi deg en tryggere studietid. Vi har blant annet en egen studentforsikring til en gunstig pris. Denne og mange flere fordeler finner du på lofavor.no/ung

 lofavor
FORDELER FOR LO-MEDLEMMER

Lokal mat: for gourmeten eller folk flest?

Juiceprodusenten Sunniva har lansert en ny serie gourmet fruktmost. Den kommer i fire varianter og blir lansert som et smakfullt supplement til alkoholholdig drikke. Det er en nydelig most, men om den kan gi de samme smaksopplevelsene som vin er nok diskutabelt. Det som likevel fanger interessen vår er verken smaken eller design, men derimot innholdet. De inneholder både eple, rips og solbær, men også aronia. Sistnevnte går også under navnet svarturbær og har ikke vært brukt i stor skala, til tross for den store konsentrasjonen av antioksidanter. Busken som svarturbærene vokser på har først og fremst blitt brukt som dekorasjon i hager og hekker her i landet, men også som fargestoff. Først nå i det siste har folk fått interesse for bruken av bærene, og i Norge finnes det to gårder som driver med produksjon i større skala. Det er på lik linje som med ramsløken. Det er en løk som ikke masseproduseres slik som gul- og rødløk, men vokser vilt rundt om kring i landet. Først nå i det siste har den fått sin velfortjente plass i gastronomien. Det som er et tankekors med både aronia og ramsløk er at det er viltvoksende planter som er tilgjengelig for alle. Likevel er det dyrere og mindre tilgjengelig enn importerte planter fra

utlandet. Hva er sammenhengen mellom trenden, prisen og smaken? Vi har en mistanke om at det som ikke masseproduseres blir dyrt. Og det som ikke masseproduseres og koster penger, blir også unik, spesielt og kan bli en trend i gastronomien. Hvis det smaker godt da.

Tidligere var importert mat svært eksotisk og eksklusivt. Det kan nok våre bestemødre bekrefte ved å fortelle om opplevelsen av å spise sin første appelsin. Nå er det blitt slik at importert mat er dagligdags, og det er neppe eksotisk. Om de lokalproduserte produktene har tatt over plassen som eksotiske er usikkert, men de blir i hvert fall sett på som en delikatesse. Hva er vel ikke bedre en nordnorske jordbær som har modnet sakte over lang tid? Eller mer unikt og smakfullt enn knutekål fra Berg? Stange gård har også klart å produsere en av Norges beste kyllinger ved å ta en annen vei enn matgiganten Prior. Det både smaker bedre og føles bedre. Til tross for at lokalproduserte varer som ramsløk og aronia er mer tilgjengelig som i å plukke selv, så blir det dyrere å kjøpe i butikken om du i det hele tatt finner de der. Det å produsere mat i liten skala koster penger, men hva vil man vel ikke betale for et godt produkt?

kvasse kniver

JONAS ØRNES & MARINA
J.OERENES@ONLINE.NO

Til tross for dette kan man også finne billige lokale produkter når de er i sesong. Nå er det nok en gang fårikålsesong, og butikkene fylles til randen av billig lammekjøtt og kål. Hva er vel ikke bedre for en fattig student som er lei grandis? Vi skjønner en kan gå lei fårikål dersom en handler inn for mange måneder, men det finnes mange spennende og delikate varianter som består av lammekjøtt. Dersom du legger til tomat, garam ma-

salakrydder, chili og grønnsaker til fårikål oppskriften får du en indisk variant. Server gjerne med naan og litt frisk koriander. En annen vri kan være å legge til litt stekt bacon og koke opp i rødvin. Server gjerne med ris, og du får en brasiliansk touch. Gjennom å eksperimentere litt med ulike ingredienser og krydder kan du raskt og billig få nye, unike og delikate retter. Vel bekomme!

FOTO: MIRACULIXHB/WIKIMEDIA(CREATIVE COMMONS)

Oksygen

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
bjarte@utropia.no

Når våre helseguruer anbefaler oss å spise frukt og bær med høyt innhold av antioksidanter, og i neste øyeblikket anbefaler oss å være ute i friskluft virker jo det noe paradoksalt. Det heter jo antioksidanter fordi det motvirker skadene oksygen og andre oksiderende midler påfører oss.

Oksygen, grunnstoff nummer 8 i sin mest stabile form går sammen to og to, og danner det som ved romtemperatur er en gass, O₂. Gassen utgjør 23 % av lufta rundt oss (i masseprosent) og hele 49.2% av jordskorpen.

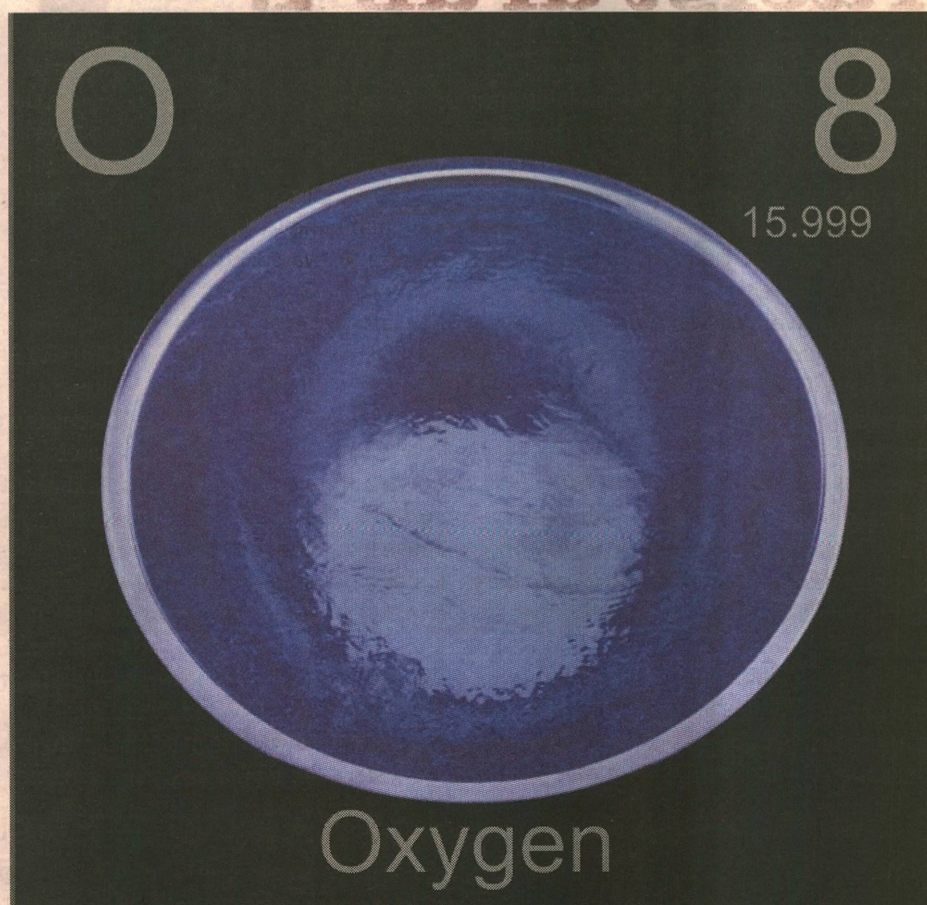
Flytende oksygen (ved temperaturer under -182.95 °C) har blå farge, men vår blå himmel har en annen årsak (Rayleighspredning). En av de viktigste egenskapene til oksygen er at det har høy elektronegativitet, altså oksygen kan (svært) lett danne bindinger med stoffer som

mangler elektroner.

Ren oksygen gass er dermed svært reaktiv, og i nærvær av ren oksygen kan ting fort ta fyr, noe som førte til katastrofe for Apollo 1-prosjektet der en gnist i nærvær av oksygen gass ved høyt trykk førte til en katastrofal brann som tok livet av besetningen. Oksygen gass kan også bli giftig ved for høyt partielltrykk, slik som en kan oppleve ved dykking ved store dyp.

Bruken av oksygen i cellene våre kan resultere i veldig reaktive forbindelser slik som hydrogenperoksid og superoksid som kan ende opp med å skade DNA-et vårt, og muligens føre til kreft og aldring.

Alikevel er oksygen helt essensielt for alle høyerestående dyr, fordi det muliggjør mer effektiv energiutnyttelse (oksidativ fosforlyring etter sitronsyresyklusen),

og selv de reaktive forbindelsene har en nytte da immunforsvaret vårt bruker de i kampen mot bakterier og andre mikroorganismer.

Antioksidanter har sin nytte, i å beskytte oss mot de mest reaktive forbindelsene, men oksygen og frisk luft er også bra. Kanskje du kan spise bær mens du er ute i naturen?

MISSSED CONNECTIONS

To my new (hot) downstairs neighbor: Daaaaamn boy! You're looking good! Come on upstairs sometime honey, you know where I live... and chances are you know where the bedroom is too- I think our apartments have the same layout.

Norwegian guy coming out of the cantina today: You'd be pretty hot if you weren't such a douche. Get in touch if you ever stop waxing your eyebrows, and if you figure out how to do your hair without using an entire tube of hair gel at once.

Hello librarians: Just wanted to say thanks for making me feel like I have friends. You're always so helpful and kind. It can be pretty lonely being me sometimes.

To my super hot roommate: I have been trying to get you to notice me for weeks now. Have you seen how I've been leaving the kitchen a mess, not changing the toilet paper roll when it's gone, and

totally ignoring the recycling system? It's all for you! It seemed like you were really staring/glaring at me during the house meeting this week... come knock on my door tonight if you want some of this!

Dear ex-downstairs neighbor: I miss you! Yes you, you fat, ugly, dumb thing! My girlfriend is slobbering over the new neighbor you found to move in, and I'm hating it! She might even be cheating on me by now, and it's only been a week! Please move back in.

To the squeaky clean/psycho psychology student: Stop calling me. Stop calling me at home. Stop calling me at work. Stop calling my boss. Stop leaving notes under the windshield wipers of my car, and stop leaving your underwear in my cleaning supplies. My wife is getting suspicious and I never thought I'd be so freaked out by a brainless little psychology student.

Write a Redneck: Your questions answered by a racist drunk!

Dear Redneck:

I have a major problem, and its about me not getting laid. I spend forever getting ready, go out to Driv and Rogers, and hit on every single girl I see, and then at the end of the night when I'm ready to head home with one of them they always say 'good-bye' and leave! What the hell am I doing wrong? And what's the point of me even going out if I'm not gonna get any action!?

I mean, this is ridiculous. I'm just wondering why my mojo isn't working... I even listen to them when they talk! Ugh, on and on about their stupid major, their annoying roommates, how expensive it is to buy tampons in Norway. What more do they want from me for God's sake?! Isn't sex kind of obligatory after all that?

Sincerely,
Pissed Off and Hard Up

Dear Pissed Off and Hard Up,

Well that weren't a very hard question to answer dummy. You're doin it all wrong! First of all, what!?! You 'spend forever getting ready'? What are ya, gay?! I 'get ready' by slamming 15 cheap beers and farting a lot. So stop 'getting ready'. Remember, nobody said you have to change your undies more than once a week- and even then if there's none clean just find a pair on the floor. They kinda clean themselves if you just let 'em lay there for awhile.

I can't even believe I have to say this... you bein' some super smart university guy cool dude and all... but NEVER, EVER listen to a chick when she's flappin her jaw! For the most part you shouldn't even acknowledge 'em unless you're staring at their tits. Just totally ignore 'em, let them buy your

beers but never buy them anything, and spit a lot. Believe me when I tell you this, cause it's a total turn-on. They hate those super kiss-ass guys who are all nice and sweet. I mean sure, they love to make you buy their stupid froo-froo drinks and hold their coat, but you're sure not hittin that at the end of the night! Basically just find something to do with your bros, like pissing contests, spitting contests, or kickin each other in the ball sacks while the girls get super wasted. And then just find the most wasted one. Its easy. Hell, I knocked my own cousin up that way, and it didn't even take that much convincing!

Good luck ya dumb turd-stain,
the Redneck (who gets laid more than you, ha ha!)

UTROSCOPE

Aries: You will meet a tall, dark and handsome stranger in the coming weeks, Aries. Unfortunately, this will occur in a dark alley, around four in the morning after a night of drinking... Long story short I'd start packing heat.

Taurus: Hi beautiful! It's looking like the stars are finally aligning for you: your love life is going to be looking up, school is going well, and you've just been voted the best friend a girl could have, edging out the ever popular diamond. Oh wait, sorry, I was looking into the wrong side of the telescope. Scratch all that.

Gemini: Please throw out those Crocs that you wear everywhere Gemini. Just remember, it's hard enough for everyone to love you even when you're not wearing them.

Cancer: Convert all of your kroner into American dollars, Euros, or basically any other currency Cancer. Get your passport ready, and pack your teddy bear... yep, that's right, Norway's kicking you out.

Leo: Do us all a favor and go play in traffic this week. Really, I mean it.

Virgo: You may want to take up golf, basketball, volleyball, swimming or football in the coming weeks Virgo. Anything to spare your handball teammates the embarrassment of having to play on the same team as you again.

Libra: Alcohol makes you much more tolerable Libra. Next time you're wondering why no one is interested in hanging out with you try getting drunk. And if even that doesn't work at least you'll be too loaded to care.

Scorpio: Its time for a vacation. Go away... for awhile. To anywhere. Its for our own good. Don't write or call. And no, nobody wants you to send a postcard.

Sagittarius: The stars say it would be a great time to try online dating. Because no one wants to date you in real life.

Capricorn: Don't ever have children. Or marry or date anyone with kids. Or work at a daycare. Or attend any childrens' sporting events. Stay away from toy stores, playgrounds and amusement parks. You guessed it! Its because you're creepy. Somehow I don't think I'm the first one to have told you this.

Aquarius: The stars are aligned for you Aquarius! Ask your boss for a raise! Tell that cute girl you've had a crush on her since last year! Ask for a deal when you're paying for your yucky, ill-fitting clothes at Fretex this weekend! And yeah, what the hell, go ahead and tell your parents you're gay. They won't mind, really.

Pisces: The universe is trying to tell you something this week Pisces. Its saying, "Nobody wants to hear about your feelings. Stop spilling your guts to every stranger you meet and buy yourself a diary." Chances are, however, the diary doesn't want to hear it either.

ansvarlig redaktør
tarjei tvedten

kulturredaktør
barbara lesz

allmenn
nyhetsredaktør
magdaléna budínová

politisk nyhetsredaktør
stewart háseth

fotoredaktør
bjarte aarmo lund

grafisk utforming
joshua hanger

nyhetsjournalister
kateryna sokol
muhammad yusuf
ann margreth solbakken
karen elise sundelin

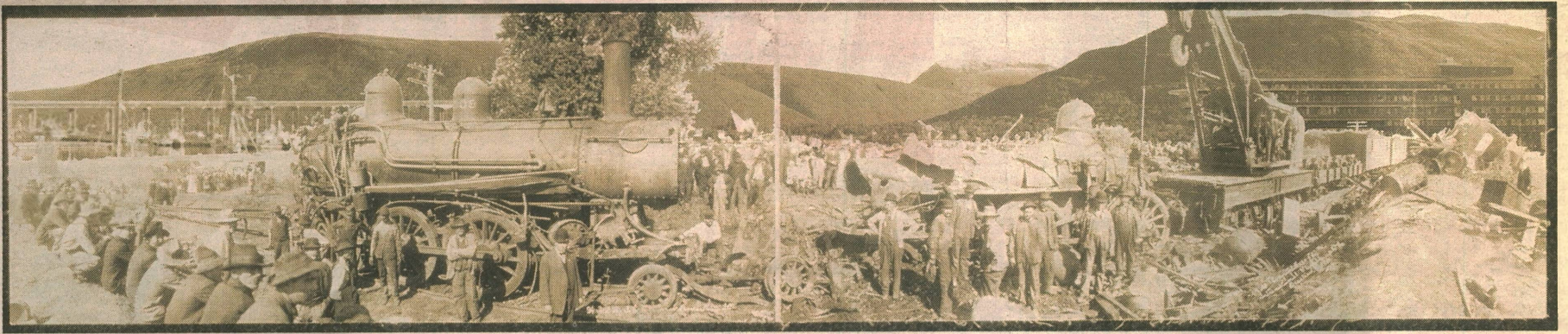
kulturjournalister
lionel perabo
hana bi
kirsti wester amundsen
kjetil engh aasen
miaoling fu
cameron thompson
shanley swanson

skribenter
jonas ørnes andersen

fotografer
maya eline liljan
miaoling fu
tor farstad
tiia haapala

illustrasjon
joshua hanger

tegniserie
jonas larsen

mandag	tirsdag	onsdag	torsdag	fredag	lørdag	søndag
			6.	7.	8.	9.
FILM MUSIKK KUNST TEATER ANNNET				KUNST: TRINE FALCH - TEATER FOR EN NY TID (UNTL 09.10) ANNET: ORDKALOTTEN VERDENS TEATRE, FRA 16.00	MUSIKK: DJ MECHANICATZ, 10.00 PM, BASTARD BAR; RAY ANDERSON - BASSDRUMBONE, TROMSØ JAZZKLUBB, KULTURHUSET, 21.00 ANNET: FILOSOFISK SAMTALE: KRISE ELLER SAMMENBRUDD?, 10.00-12.00, MACK ØLHALLEN	FILM: CHARULATA: THE LONELY WIFE, 18.30 VERDENS TEATRE
10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
FILM HELSEFILMFESTIVAL, 09.00-17.00, VERDENS TEATRE (MARY AND MAX, XXY AND A SELECTION OF SHORT MOVIES, FREE ENTRANCE)	FILM MUSIKK KUNST TEATER ANNNET	MUSIKK NILS PETTER MOLVÆR, TROMSØ JAZZKLUBB, 20.00, KULTURHUSET; LOCKROP, 20.00 (BERIT NORBAKKEN SOLSET (SOPRAN), WENCHE MARIA JENTOFT (SOPRAN), ARNT OLAV KALDVANNSVIK (PERKUSJON) OG LARS LIEN (SAKSOFFON), TROMSØ KUNSTFORENING	MUSIKK MAJOR PARKINSON, BASTARD BAR	MUSIKK MAGEPLASK + FESKEKROK, BASTARD BAR	MUSIKK TROMSØ FUNKMACHINE + DJ FUNKY HALVOR	FILM MUSIKK KUNST TEATER ANNNET
17.	18.	19.	20.	FOR AN UPDATED CALENDAR OF ALL THE CULTURAL EVENTS GO TO OUR WEBPAGE - UTROPIA.NO.		
FILM MUSIKK KUNST TEATER ANNNET	MUSIKK SPLITKONSERT: TROMSØ KAMMER- ORKESTER OG UNIVERSITETS-KORET MIMAS, 19.30 VERDENS TEATRE	FILM MUSIKK KUNST TEATER ANNNET	MUSIKK LIKE RATS FROM A SINKING SHIP + DIE A LEGEND, BASTARD BAR			

Dear U-trepid Readers of Utopia,

A special announcement from cyberspace.

For those unaware, Utopia has an online cousin: www.utopia.no. For a long time it has been laying dormant. But now it is stirring from its slumber and taking on a life of its own. It is becoming less a digital carbon-copy of our beloved print edition, and more another appendage of Utopia as a whole, with its own function and purpose in this world.

Utopia Online is emerging as a more visual counterpart to our traditional broadsheet- only articles that accompany photos are published. Furthermore, we have linked to our Flickr account where you can see photos relating to news articles, too numerous to squeeze in our regular paper. In the future we will have opportunities for you, the reader, to submit your own photos in "Photo of the Week" challenges where you can get the chance to see your picture get pride of place online!

Utopia Online is providing a second chance to cherished articles that did not make it into print. Our volunteers work hard and write much: they deserve to be read!

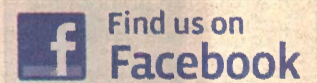
Utopia Online is becoming byte by byte more current. With Utopia in print established as a fortnightly paper, we are looking more and more to [Utopia.no](http://www.utopia.no) for regular, leading-edge updates. At this point, I would like to put the call out to anyone who is interested in writing nice, short articles with a photo or two that we can place online straight-away throughout the week between the fortnightly editions of our traditional paper. Saw a great band last night during a festival? Write a short paragraph and let everyone know about it before the festival is over. Let's make having an RSS feed worth it!

Finally, and most importantly, Utopia Online is not finished growing. This chimera is still taking shape, so stay tuned! But now, all that is left to say is "Welcome to [Utopia.no](http://www.utopia.no). We look forward to seeing you online."

Med vennlig hilsen,
Cameron Thompson
Nettredaktør- Utopia studentavisa
cameron@utopia.no
www.utopia.no

Utopia in Social Media:

Firstly, a huge thanks to our 200 fans on Facebook! You Like us. You really Like us! In the next few months, our Facebook will be getting a face-lift with some added responsibilities. One could say, "It's about 'time'!"

We are now on Twitter! You can follow us at @Utopia. (That's a capital U for you, our readers). Look out for tweets of events that are happening in Tromsø. Stay up-to-date on what's what in our town.

Don't have Twitter? Don't worry, we are also currently developing an events calendar to go directly on our website! You can forget about Tromsøby. This is a calendar for students, by students.